

ELŐFIZETÉS ÁR.
 Egész évre 8 frt.
 Félévre 5 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek
 csak ismert korszakok fo-
 gadatnak el.
 Kéziratot nem adatna
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A szállítási minden gar-
 mondeor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLÉN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HÍRDETÉS DÍJ
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt díjazású a kör-
 settel ellátott hirdetések-
 nyekért. Méretük szerint
 minden 7 centiméter
 után 3 kr számíttatik.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén”
 nyomdába küldendők.

A magyar néphez!

Adjon isten, jó magyar nép, jó napot!
 Te előttem emelek most kalapot;
 Kenyeredet könnyen szóva te eszed,
 Helyén mégis csak neked van az eszed.

A sok Ujság patvarszóval van teli,
 Ország estét, magyar vesztét hirteli;
 Segítségül mind csak hozzád könyörög,
 Hogy a falat a fejeddel betöröd.

Egyik mondja: most dől romba a haza,
 Mert nem jöhet Kossuth apánk már haza;
 Hogy nem volna neki honja, nem igaz,
 Mert örökké minden magyar szive az.

Igy is szólnak: úgy leszünk csak magyarok,
 Ha megeszszük, ki ellenünk agyarog;
 Pedig a kit a nagy Árpád meghagyott,
 Bérceinken nem hiába van az ott.

Zúgják-búgják, fülbe sugják ma neked:
 Szent Pál ment meg, ha Szent Pétert

[megveted];
 Pártos ember kufár nyelvvel szól, eseng;
 Honfittarsa ördög mása, ő a szent!

Papi ajkak átkot szórnak szanaszét, —
 Ez próbálja meg a magyar nép eszét! —
 Mert hitéhez, istenéhez hű a nép,
 De ki átkoz, az nem áldoz, tudja rég.

Békét, rendet egymásmellett, ki csinál,
 Ha a pap is gyűlölséget prédikál?
 Nincsen annak magyarok közt igaza,
 Kinek Bécsben s Rómában van a haza!

Olyan vallás nem javallás minékünk,
 Hogyha harcra riogatják a hitünk;
 Hipokrita jezsuita nem magyar,
 Úszköt dobva hát a honba, mit akar?

A temérdek kortes érdek, az se jó,
 Mai napság kis igazság nagy hűhó;
 Kicsi konchoz, nyak-kolonchoz sok az eb,
 Ebugatást, ebugatást! föl se vedd!

Adjon isten, a mi nincsen, magyarom!
 En igazi békességed akarom;
 Harci szóra a te szived úgy se hajt,
 Mert a viszály rég veri már a magyart.

Meg ne indulj meg ne mozdulj, jól teszed,
 Csak maradjon mindég helyén az eszed;
 Az mutat jól, az vezet jól, mint a nap,
 Lidérc után sirba jutnál hamarabb.

Meg ne hallgasd, a ki honfit nem szeret,
 Hogyha áldoz ostya helyett kenyeret;
 Hiszen úgy is együtt isztok áldomást,
 Ha megáldja istenünk a fáradsát.

Azt se vedd be, a ki embert megaláz,
 Büszke fővel gyöngye népet meggyaláz;
 Poharaddal köszöntsd, a ki agyarog,
 Ugy leszünk mi igen sokan magyarok.

Szóbeszédnek sincsen abban igaza,
 Hogy Péteré, avagy Pálé a haza;
 Mert a kinek csak a csákmány tárgya az,
 Az az ember hazafinak nem igaz.

Adjon isten, jó magyar nép, jó napot!
 Te előttem emelek most kalapot;
 Annyi baj közt ha hazánk még nem vesz el:
 Megmentője józan észszel te leszel!

Fejes István.

A vármegye ülésterméből.

— Az első nap. —

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága f. hó 23. és 24. napjain tartotta legutóbbi évnegye des, mondjuk nevezetes közgyűlést.

csak olyan uzorás, mint szárazföldi névrokona, ha karmai közé kerül valami: míg ki nem szipolyozza, el nem bocsátja áldozatát. A kis és nagy delfin oly szépen kellemezteti magát, mint oda-fön játszik emberi méltóságával a kis és nagy udvaronc. A nagy cethalnak és kicsiny tengeri póknak ép úgy meg vannak a maguk elősdei, mint a világban oda fön emberi parazitái a nagy és kis uraknak.

Itt a habléány, ott a kacér hölgy egyformán kárt teszen azokban, kik szírénekükre hallgatnak. A tenger kővirágai, a csigák és korallok ép oly hideg, érzéketlen tulajdonai annak, aki felszedi vagy leszakítja őket, mint a földön a mi márvány-hölgyeink.

Csak a nemes kagyló az egyedül tökéletes lény a tengerek honában. Gyöngyét fájdalomában teremti. Megsérülve, holott senkit sem bántott: elzárja magát az ő világától és elfojtott könynyeiből lesz a legszerényebb külsejű, de még is legszebb ékszer: az igaz gyöngy.

Két csoda szép gyöngye volt egy kagylónak. Egyik, a nagyobb, oly élénk fényű, hogy mikor a gyöngyhalászok fölhozták a napvilágra a reá eső napsugárban úgy tündöklött, hogy alig vették észre a mellette lévő kisebbet, mely nem fejlődött ki még oly nagyon, de szende, nemes fénye olyan volt, mint a hold ezüstös világa, melybe ha belé tekint a halandó, megtalálhatja benne a lelkeben élő tündérvárakat.

A gyöngy-halászok jámbor és igazhívő gazdája, az öreg Halil, bevitte bazárjába a két gyöngyöt. Allahba vetett bizalommal kiült ajtaja elé, s csibukjából füstfelhőket eredetve várta a vevőket.

A bizottsági tagok, helyből és a vidékről, mint előre látni lehetett, seregesen gyűltek föl az ősi terembe s annak minden zugát a szorongásig megtöltötték.

Mi szolgált okul, ingerül, hazafias kötelességül a sereges megjelenésre?

A meghívó levélnek az a pontja, mely az országos szabadelvű kormány egyház-politikai törekvéseire híván föl a közfigyelmet, jó alkalmul kínálkozott arra, hogy vármegyénk közönsége, nagy többségében mindig az igazi szabadelvűségnek, önzetlen hazafiságnak alkotmányos örököse, ünnepies módon adjon kifejezést hajlandóságának: kész örömmel támogatja-e azt az egyházi politikát, melynek megvalósításában minden jó hazafi, s pártkülömbőség nélkül minden hű magyar ma egy jobb kor kezdetének hajnalpirkadását látja?

Szokatlan nagy számban volt képviselve ezen a közgyűlésen a főtisztelendő rk. klérus is, mely, az ő nyelvén szólva, érezte, hogy »novus rerum nascitur ordo.« Ugy is van az. »Uj rendje a közállapotoknak készül megszületni« az új Magyarország állami életében. E szülő alkalom neve a polgári házasság.

Mi az a polgári házasság?

Ezt az új egyház-politikai kérdést, melyet igazi mivoltjában kevesen értenek, magyarázta meg sok száz főnyi hallgatóság előtt vármegyénk közgyűlésünk rendjén az alkalomnak első szónoka: Matolai Etele alispáni székéből. Nemcsak a díszes hely, honnan szólott, hanem a meggyőző ereje, melylyel szólott és a világosság, mely beszédéből szemébe világít a sötét fanatizmusnak: hatványozott mértékben formálnak igényt a közfigyelemre. Örvendünk, hogy ebből a kitünő beszédből lapunk olvasói nyerhetnek először lelki felbuzdulást, a példa követésében határozott irányt a tétovázás helyett.

Nem szállunk most perbe a ft. klérus szónokai- val, kik következetesen azt vitatták, hogy a házasság isteni intézmény s annak egygyékapcsolásához nem fölkelet (tehát polgári) kézzel nyúlni istentelenség. De rámutatunk egy tévedésükre, mely az üléstermben helyreigazítás nélkül maradt, és ez az, hogy ők, a főtiszt. klérus jelen volt szónokai, a polgári házasság fogalmát, tudva vagy tévedve, összezavarják az amerikai házassággal, mely minden alakszerűség nélkül, pusztán a felek beleegyezése alapján jön létre. Igaz, van, jól tudja a mi világlátott népünk is, hogy van, ilyen, úgynevezett »formátlan házasság;« de azt erősíteni, hogy a polgári

Jöttek arab vitézek, kik lovaik homlokára kerestek díszet; harcos turkománok, kik kardjukra kívántak ékességet szerezni; basák és bégék, kik szerájuk virágait akarták vala drága kövekkel szebbé tenni. S ha bemenének Halil bazárjába, föltűne mindannyiuknak a két szép igaz gyöngy és sokan akarák megvenni a kisebbiket, de nem adá azt el Halil, míg a nagyobbikat el nem adá, melynek értékét 20,000 zechin' re becsüli vala.

Sok fiatal bég sóhajta fel, hogy nem tűzheté turbánjához az igaz gyöngyöket; de a két-tőnek ára nagy és Halil elhatározása szilárd vala.

Volt az öreg Halil-nak egy távoli rokona: az ifju Feris bég. Ő is látta a gyöngyöket és ellenállhatatlan vágy támadta benne a nagyobbak birhatásaért; ámde látni és megszerezni egészen külömböző. Amint Nyugaton, úgy Keleten is megtörténik, hogy az ifju csak szívében gazdag és egy értékes gyöngy oly elérhetetlen reá nézve, mint az égen tündöklő csillag.

Napokat töltött Feris bég a bazárban csak-hogy percekre láthassa a gyöngyöt, melyet úgy megszeretett. Annyira nőtt az idővel vágyódása, hogy megkeményíté szívét és megkéré az ő bátyját, az öreg Halil-t, hogy ajándékozza neki ama gyöngyöt, aranyba foglaltatja, homlokára tűzi, és úgy fogja hirdetni, hogy milyen kincsei vannak az ő bátyjának, Halil-nak. Halil nem engedett egy hamar a szép szónak; de látva a kiolthatatlan vágyat az ifjuban, sok-sok esdeklés után kimondta, hogyha egy évig nem jön olyan vevő, ki készpénzzel és nem szép szóval fizet: akkor kezébe adja a szép gyöngyöt, mely után Feris bég úgy óhajtozék.

TÁRCA.

Két igaz gyöngy.

(Keleti rege.)

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

A tenger mélyében korall-sziget közepette, melynek fantasztikus alakzata egy földöntuli virágos kertet képez, született két csodálatosan szép igaz gyöngy. Szülőjük volt a nemes kagyló, melynek fényes fehér ragyogó testén ezer színben tört meg a tenger zöld tükrén keresztül ható napsugár, bűvös szinompába vonva a körülötte levő korall zátony piros és rózsaszíneivel.

Egy más világ, a vizek világa, melyet leírni toll képtelen, szépségét felfogni az elme gyöngye; a hol nőnek, virágoznak még a kövek is, sziklához tapadva, mozdulatlan tömegekben hever és mégis él ezernyi alakzatában a csiga. Parányi algák milliárdnyinak villámfénye ragyogja be a zöld hullámok országait. Csodálatos óriások és a fantázia szörny-születéihez hasonlatos alaku halak lakják, járják és repülnek be a vizek világát.

A mennyi féle odafön az emberek szellemi alakzata, annyiféle itt lenn az élő állatoké. És ha oda fön a hűség, fényűzés, kapzsiság és erkölcsstelenség, az emberi elme eme torz-születéi oly sok nemes gondolatot, buzgó jóakaratot elpusztítanak: itt lenn a cápa és sok más ragadozó társa pusztítja el ép oly jóakarattal azt, ami utjában áll. A kardorru itt is hadakozik egymással és a tengeri hajókkal. Még a torpedó sem emberi találmány, az is van itt elég. A polip is

házaság, még az amerikai házaság egy és ugyanazonos intézmény volna, szeliden szólva, legalább is önámítás és mások ámítása.

Prédikálás nélkül elhihetik nekünk, t. olvasóink, és higgyék el minden prédikálás ellenére, hogy a kötelező polgári házaság, mint jogrend, Európa művelt államaiban az egyház szókáisaival szépen összeegyeztethetőnek bizonyult egy intézmény. Állításunk mellett szól Németország, Franciaország, Olaszország, Belgaország, Svájc és Német-Alföld példája. Az új házások, kik házassági szerződésre lépnek, tehát egymással szemben s kölcsönösen a bíró előtt is kötelezettségeket vállalnak maguk és gyermekeik jövőjének biztosítására végett, az így megkötött házassági frigyre *tetszésük szerint* kérhetik az illető egyházi lelkészek áldását; csak az a különbség, hogy polgári házasági jog szerint az egyház az ő áldását addig föl nem adhatja, míg a polgári hatóság előtt a házassági szerződést a felek meg nem kötötték.

Azon pedig ne csodálkozzék senki, ha a ft. rk. klérus, mint közgyűlés-termünk szónokaival is bizonyította, makacs ellenzője a polgári házasági intézményének. Makacssága csendes türelemre fog átváltozni majd nálunk is, mint átváltozott minden országban, hol az állam fönsége és hatalma előtt az egyház mindenhatóságának meg kellett hódolnia.

Az egyházpolitikai reformnak e nagy eszméje, egyébként, már nem a levegőben röpköd, hanem az ép elmékben él, az érző szívekben munkál s ennek is csak az lesz a sorsa, mint volt emberbódogító eszme-elődjeié, mert

az időnek karján jönnek el
Az eszmék, ez óriás gyermekek,
Hogy míg nép és kor birkozik velek
Megnövekedvén — végre győzzenek!

Matolai Etele alispán után, kinek egyszerű, természetes, szép beszéde az igazság erejével hódított, Balogh Géza, országos képviselő szólott még határozatosan; parlamenti szárnyalású beszédét sűrű helyesléssel kísérte a nagy többség, ideges ellentmondásokkal csipkedte a törpe kisebbség. Szóltak még az indítvány ellen Prámer Alajos prépost, Mihályffy László, Szkurkay Lénárd rk. lelkészek, utánok Mizsák István tiszti főügyész az indítvány védelmére, végül ellene és általános figyelmetlenség mellett Bessenyei István rk. lelkész.

Prámer prépost, szónoki hevétől és pártja tetszésnyilvánításaitól ragadtatva, a többek közt azt is mondotta, hogy a polgári házaság tervezett életbe léptetése egy művelt, civilizált országhoz nem is illenék; e épp oly igaztalan, mint jogtalan kijelentésével elnöki rendreutasítást provokált. Szabó Zsigmond ifj., bizottsági tag, nem egyszer sikerült közbeszólásaival a Károlyi Gábor gf. parlamenti babérijáért pályázott.

D. e. 10-től 1/2-ig elhuzodott már a tárgyalás, midőn az klerikális ellenzék a türelméből kifogyott hallgatóság örömeire szavazást kért. Az eredmény az lett, hogy Matolai Etele indítványát a közgyűlés 118 igen-nel 18 nem ellenében határozati erőre emelte.

Zemplén-vármegye közönsége, szabadelvű meggyőződésének ily fényes tanúságátételeivel, újból is érdemeinek bizonyította magát történelmi nagy múltjára és méltónak mutatta magát egy szebb, egy boldogabb jövővére.

Tisztelettel hajlunk meg a vármegye nagysága előtt!

Te pedig, vármegyémnek tisztelendő rk. papsága, légy csak figyelmes a te fenkölt szellemű főpásztorodra, s az ő példáját követve:

Az év letelt és Alláhnak úgy tetszett, hogy az öreg Halil-t magához hívá; de mielőtt ez a Taba-fa árnyéka alá költözött volna, oda a hetedik paradicsomba, hol égbe röpött hurik várják földöntúli gyönyörűségére az igazhívó müzülmant, átadák Feriz-nek a gyöngyöt tartalmazó szekrényt, de oly kikötéssel, hogy azt a nagyobb tartsa meg és a kisebbet adja annak ajándéknak, aki oly epedve fogja óhajtani, mint Feriz bég a magáét.

A nagyobb gyöngy lett most a világ. Feriz bég kocsagja mellé tűz, meghordozta a divánban, lovagi tornákon... és midőn csónakjával holdvilágos éjjelen andalgott a fényes tenger hullámain, mindenki irégylé tőle az ékszer, mely minden fényt, mely érinti átvesz és saját ékességével pótolva sugároz vissza.

Es megfellekedezének a kisebbik gyöngyről, mely nyugodtan pihent vankosán és örömmel játszott testvére fénylő sugaraival, midőn az ismét fészkebe kerülve eluttaga mit látott, mit hallott és mit élvezett a föld fényes légkörében. Vágya támadt a kis gyöngynek szintén látni a világot. Néha nagyobb ékesség okáért el is vivé őt Feriz bég magával, de akként helyezé el, hogy a főhely a nagyobb gyöngynek jutott; de azért még is voltak sokan, kik megpillantották azt a szende fényű ékességet; de olyankor azzal utasította el Feriz a venni akarót, hogy fogadassa tiltja elválasztani az egy kagylóban született gyöngyöket; mert azok egymástól nyerik fényüket. És a nagyobbik gyöngy, midőn a kisebbel otthonukban együtt pihentek, úgy óvta a kegyetlen rosz vitézekről, a zord időtől, a mi ott künn a világban előfordul a gonosz kereskedőktől, kik nem méltók ily kincsre; mert csak nyereszkezdésből óhajtják

Fényeskedjél... de nem
A villám gyilkos fényességével;
Az engesztelés szívárványa légy;
A jólét napja, mely alkot növel!

A közgyűlés lefolyásáról szóló tudósításunk ez: Főispán ömeltósága d. e. pontban 10-kor lépett az ősi terembe s elnöki székét lelkes éljenezések közt elfoglalván az igen szép számban egybegyűlt bizottsági tagokat üdvözölte. Az adminisztráció menetéről csak dicséretet mondhat. A tisztségviselők, mint erről a számonkérészek jelentése is fog tanuskodni, kötelességeiket iparkodtak lelkiismeretes pontossággal teljesíteni. (Éljenzés.) Örömmel hozza köztudomásra, hogy vármegyének közpénztárai példás rendben vannak. Ellenben még mindig sok kívánni való marad fön a községek háztartásának ellenőrzése körül. Óhajtandó, hogy a vármegyei kiküldöttek énkébb érdeklődést tanúsítsanak a községi számadások megvizsgálásánál. Büszke arra, hogy a vármegye közgyűlése és a tisztikar ötlet bőics tanácsával, vállvetett munkássággal párttekinetek nélkül s közjóra szánt törekvéseiben mindig előbbre segíti. Ajánlja magát továbbra is változatlan jó indulatukba. Az éjenezés csillapodván Dókus Gyula főjegyző emelkedett föl székéről s a következő beszéddel üdvözölte főispán ömeltóságát:

Méltóságos Főispán úr!

Tekintetes Törvényhatósági Közgyűlés!

A vármegye bizottsági tagjainak nevében, kik az újrakalakulás után és ez évben első alkalommal gyűltek össze, Méltóságodat főispáni székén tiszteletteljesen üdvözölöm.

A Gondviselés mindeneket bölcsen intéző keze a jövőt az emberi tudás köréből kivette. És így a megvalósulás előtt csak sejtethetjük, mit rejt részünkre az idő méhében.

Ha azonban a politika láthatarát vizsgáljuk, ott ma oly jeleket látunk feltűnni, melyek ha nem a csalóka délibáb ködfátyolának, hanem a termő magot rejtő valóságának képei, úgy azokból állami életünk nagy átalakulását már most megjósolhatjuk.

Mégpedig oly irányú átalakulását, mely nemzeti fejlődésünk biztosításával, az ország pénzügyi viszonyainak megszilárdulásával, a haza polgárainak minden irányban való egyenjogosításával államiságunk teljes megszilárdítását és nemzeti nagyságunkat fogják eredményezhetni.

Hiszem és remélem, hogy e vármegye közönsége, mely a multban is a szabadirányú eszmék követője volt, most, midőn a törvényhozás a nagy munkára vállalkozott: azt egyértelmű rokonszenvvel kíséri és támogatásban részesíteni hazafias kötelességének ösmerendi.

Hiszem és remélem, hogy a netalán felmerülő ellentétes áranlatok békés együttélésünket meg nem zavarják és maradandó nyomokat köztünk hagyni nem fognak; hiszem pedig ezt azért, mert ösmerem e vármegye közönségének mindenek felett álló hazafias érzelmeit, ösmerem hasonló múltját és tudom, hogy azt megtagadni nem fogja. Hiszem még azért is, mert főispáni székén oly férfit tisztel, ki a közszabadság levegőjét szívta magába, ki bölcs tapintatával az ellentéteket kiegyenliteni, a kételkedőket megerősíteni, a csüggedőket buzdítani tudja és akarja is, ki jó példával járva elől, velünk fog a haza javára munkálkodni, azon zászló

megszerezni. Szegény kis gyöngy szomoruan vonult meg kis otthonában és csak képzeletben élvezte az illatos szabadmezőt, a napsugáros kék eget, a holdvilágos méla északát, melyeket oly ritkán mutattak meg neki.

Multak az évek és a kis gyöngy mind jobban egyedül maradt, nem sokat látott a verőfényből, őt sem látta a nap; és amint a virág elhervad szabad lég nélkül, az emberi szív elsorvad szeretet nélkül: az igaz gyöngy is, melynek élete a fény, a sötétben lassan elhomályosul.

Volt Bagdadban egy jámbor kádi, ki dolgain kívül jobban szerette hallgatni a Bulbül bájos énekét, olvasgatni Scherezáge tündér regét, Tselebi Mohamed Humapim nachem-ét és az aranyzavú »Szádi«-nak az ő rózsakertjét »Gülisztán«-ját, mint a bazárban vagy kávéházban csibukozva tölteni a napot. Legkedvesebb foglalkozása volt a ciprus- és narancserdők felhőnyájában elmékedni Alláhról és az ő nagyságáról, mely le vagon irva minden fűben, falevélben, csillagokban, napsugárban, és a holdfényben. Források csevegve mormolják az ő dicséretét, tengerek hullámcsapásai írják a partok szikláira és a villámok hirdetik az égboltozaton. Ezek fölött elmékedve járt kezében olvasójával, kádi Jusuff, mely olvasónak ékességét szintén egy igazgyöngy képezte. És ha látta kedves ékszerét, szebbnek látszott előtte a világ, úgy is szerette, mint legelső kedvesét.

Egyszer azonban a mint a tenger partjain járkála Jusuff, oly szörnyű szélvihar támadt, hogy a kádi e fölkaavart homokból mit sem látva egy nagy szikláról lezuhant, s csak különös csudának köszönhető életét; ámde a drága gyöngygel diszitett olvasója kisiklott kezéből és a ten-

alatt, melyre a költőnek ezen szavai vannak írva: *A haza minden előtt!*

Midőn a vármegye közönségének általam ekként ösmert érzéséből kifolyólag ígérhetem, hogy az ezen jelmonddal ellátott zászlót el nem hagyjuk, hanem az alatt munkálkodni hazafias kötelességünknek tartjuk, — egyszersmind a közóhajt tolmácsolva: kívánom, hogy Méltóságodat testi és szellemi erővel megáldva, a Gondviselés mindenható kegyelme sokáig tartsa és éltesse!

A közgyűlés e szép beszéd után ismétlődő éjlenkiáltásokkal adott tanuságot lelkes hangulatáról.

A napirend avval kezdődött, hogy főispán ömeltósága ajánlatára közfelkiáltással megválasztották az adófelszólalás bizottságába rendes tagokul Cseley Antal és Kun Frigyes biz. tagokat, Buday Ákos és Lukovics Géza biz. tagokat pedig póttagokul.

Az alispáni jelentés felolvastatván, Chyzer Kornél dr. vármegyei volt főorvosnak, jelenleg belügyministeri osztálytanácsosnak, ki majd 22 évet töltött vármegyénk szolgálatában s ez idő alatt a köz-gészségi ügyek körül elvülhetetlen érdemeket szerzett, önfeláldozó hű és buzgó fáradozásai jutalmául közelösmerést szavazott a közgyűlés s erről ötlet jegyzőkönyvi kivonaton értesíteni rendelte. — Az alispán jelentéséből kiemeltük, hogy a mult év végén 562,808 ft 77 1/2 kr maradt a közadókiból hátralékban s 26,233 ft 22 krral kevesebb folt be 1892-ben, mint az előző év folyamán. Amerikába kivándorolt 1893-ban 114. visszajött 123 egyén.

Most Matolai Etele emelkedett föl alispáni székéből. Minden tekintet feléje fordult, minden szem tisztes alakjára tapadt. És ő ösmert szerény, nyájás, szelid tónusában szólott, a mint következők:

Több alkalommal ismételve bátor voltam ez ősi terem falai közt felszólalni bizonyos nagyobb fontosságú kérdések és törvényjavaslatok felett, midőn nézetem a kormányval és az országgyűlés többségének nézetével ellentétes volt; és oly szerencsés voltam itt e teremben, hogy indítványomat a tekintetes Bizottság mindannyiszor szinte egyhangulag magáévá tevén.

Fájdalom, annál kevésbé voltunk szerencsések az indítványaim folytán elhatározott feliratainkkal ott fenn, ahol, úgy látszik, egy törvényhatóság, egy vármegye nyilatkozatára nem adnak semmit.

Most az egyszer azonban másképen áll a dolog; és én, aki azon kormányval és a zászlaja körül csoportosult többséggel szemben, amely már nem egy lépést tett a reakció felé, amely legujjában a centralizációval szándékozik politikai jogainkat a »minimumra« devalválni, hogy ne mondjam, teljesen megsemmisíteni, most is az ellenzék zászlaja alatt állok: mégis a kormány azon nyilatkozatánál, azon ígéreteinél fogva, melyeket egy bizonyos téren, az úgynevezett egyház-politikai kérdésekben tett: azt indítványozom, hogy ebbeli törekvéseiben üdvözöljük, biztassuk, támogassuk!

Bocsássanak meg, tek. Bizottság, hogy elegendő időm sem volt úgy hozzákészülnöm, de oly készséggel sem rendelkezem, mint e fontos kérdések megérdemelnék, hogy azokat tudományosan, alaposan és kimerítően fejteges-

gerbe hullva elmerült örökre. Hasztalan kereste, hasztalan fizetett buvárokat, kik azt kihalászák, elsodorta az ár, eltűnt, nem hozta többé vissza semmi jászó, semmi siralom.

Szegény Jusuff azt hitte, hogy sajnálatában az ő szíve is maghasad. Nem maradt egyebe, mint a drága kedvenc emléke. azt őrizte szívében mint életének legjobb barátját.

Egyszer, évek mu'va, Jusuff híret vette hogy a damaskusi Feriz bégnek milyen szép gyöngye van. Föleledt benne újra a vágy birni egy olyan szépséges gyöngyöt, mint a minővel már birt, gyönyörködni hatásában és bírásában újra gazdagnak érezni magát. El is méne az arra menő karavánokkal; de Feriz bég már annyira magának hitte, hogy nem mutató elő többé senkinek a kisebb gyöngyöt, hanem meg akará tartani azt az ő háza ékességének. Hasztalan járt-kelt vala Jusuff, csak egy pillantásra csillant elő véletlenül a hárem ablakán át egy kekes fény sugar, a virágok közül, midőn arra méne, de ő azért ő tudta és érezte azonnal, hogy ez nem lehet más, mint a mit ő keres; mert egy drágakő egyetlen sugarából meglehet becsülni annak értékét, a minthogy az emberi szem egy pillantása elárulja a lelket, mely belül lakozik. De nem volt módjában a szegény Jusuff-nak vágyai tárgyát elérni, gyönyörködni benne és legkevésbé látszott lehetőknek megszerezni azt. Pedig már örömmel álmodozott arról, hogy ha még egyszer az elveszethez hasonlóan igaz gyöngyöt szerezhet, azt szívében fogja hordani, miat egy amulettet és őrizni fogja azt, mint szeme világát, mint háza áldását!

A regékkel tele Kelet vidékein akadnak még Folytatás a mellékleten.

sem; csak röviden, csak néhány szóval kívánok ezekről nyilatkozni. (Halljuk!)

Az úgynevezett egyház-politika terén felkarolt kérdések három fő fejezetet, vagy cím alatt jelentkeznek; ezek: a zsidó vallás recepciója, — az anyakönyvek polgári hatóság általi vezetése, — és az úgynevezett polgári házasság.

Kezdjük ez utóbbit. (Halljuk!)

Szándékosan mondám, hogy az úgynevezett polgári házasság; mert ezen hibás elnevezésből veszi típlékát nagyrésztben azon megengedem sokaknál valódi, de sokaknál mondvasínált ellenszenv és elenszegülés a polgári házasság behozatala ellen. Nagyon természetes, hogy az avatatlanok e kifejezést ellentétesnek veszik az »egyházi házassággal« és azt hiszik, hogy a polgári házasság behozatala megszüntetése az egyházi házasságnak, holott erről épen szó sincsen. Restségből csak röviden mondjuk »polgári házasság«, ahelyett, hogy azt mondanók: »a házasság polgári hatóságnal való bejelentésének kötelezettsége«. De aki ezért azt hiszi, hogy az megszüntetése az egyházi házasságnak, vagy épen (mert ilyent is hallottam) hogy az csak egy két évre köttetik: ilyent, mondom, csak vagy igen nagy tudatlanságból vagy igen nagy roszakarathól lehet mondani (Úgy van!), s aki az ellen így izgat, vagy a Lipótmezőre, vagy Lipótvárába való. (Éljenzés.)

A házasság a család alapja, a családi intézmény alapja a mi társadalmunknak, sőt magának a politikai társadalomnak, vagyis, mint most nevezni szeretik, magának az államnak is; ennek tehát kétségtelen joga van szabályozni a házassági intézményt. (Helyeslés.) Es midőn egyik, vagy másik felekezet nem ve'i alá magát az országos intézkedéseknek: kétségtelen joga van az ügyet saját kezébe venni (Helyeslés); de midőn ezt teszi, anélkül, hogy a felekezeteknek kivenné kezökből, ami eddig kizárólag az ő kezökben volt, azokat ezzel nem sértheti; annál kevésbé sérti például az egyes polgárok lelkiösmeretének szabadságát, akiknek a polgári házasság mellett is korlátlan tetszésöktől függ oly vallás-felekezeti egyénnel kötni vagy nem kötni házasságot, amint nekik tetszik és azt saját vallás-felekezetének szertartásai szerint ünnepélyesíteni, megáldatni. (Úgy van! Igaz!)

Igaz, hogy a polgári házasság mellett létrejöhetnek oly házasságok is, amelyek egyik, vagy másik vallásfelekezet elvei szerint gátló körülmények miatt meg sem köthetők. Ámde, ha az állam, a világi törvény nem kényszeríti azt a felekezetet, illetőleg annak egyházi kormányát, hogy azon házasságot törvényesnek ösmerje el és mint ilyent saját anyakönyvébe bevezesse: nem látom át, miben áll azon egyházi kormányzatnak, azon vallásfelekezetnek sérelme (Éljenzés.)

Összefügg ezzel s ebből önkényt következik, hogy anyakönyveket az országos, a polgári hatóságok vezessenek; hogy oly házasságok is és az olyanokból született gyermekek azokba, mint törvényesek, bevezethetők legyenek, amelyeket és akiket az illető felekezeti anyakönyvekbe ilyenekül bevezetni az egyházi kormányzat vonakodik.

De itt ismét bátor vagyok kérdezni, ha nem vesszük el az anyakönyveket és azok továbbvezetését az egyházi közegektől és ha nem

kényszerítjük őket, hogy azokba olyant is bevezessenek, amit bevezetni lelkiösmeretük, szabályuk tilt: hol itt a sérelem? (Hosszantartó helyeslés!)

A harmadik kérdés. a zsidó vallás recepciója, épenúgy összefügg a két előbbivel, mint az a kettő egymással. Mert én legalább ezen recepció alatt azt értem, és úgy hiszem ebben nem tévedek, hogy a zsidó vallás recipiálatik, azaz befogadtatik a többi vallások közé, azokkal teljesen egyenlő jogi állapotba (Úgy van!), tehát, hogy az egyenlőség nécsak a keresztény felekezetek közt, de a keresztény és zsidó vallás és az azt követők közt is meglegyen és a korlátok, melyek a zsidókat a keresztény-társadalomból kizárták, teljesen megszünjenek. (Helyeslés.)

Ismét igen természetes, hogy a teljes egyenlőségben a zsidó és keresztény közti házasság is befoglaltatik; és erről most már elégnék tartom annyit mondani, hogy ezt úgy társadalmi, mint politikai és közigazdasági viszonyaink sürögösen és parancsolólag követelik.

Tudom én azt, hogy azon ellenszenvnek, amely a polgári házasság ellen irányul, legnagyobb része épen azért van, mert abban a zsidók és keresztények közti házasság lehetősége is befoglaltatik; és hogy ismét az ily házasság elleni ellenszenv a zsidóság elleni ellenszenvben, hogy ne mondjam gyűlöletben (Antisemitizmus!) gyökerezik.

Nem korszerű eszme ez tisztelt Bizottság, jól tudom; de azzal nem szüntetjük meg az antisemitizmust, ha egyszerűen agyonhallgatjuk; létezik az, és a kérdéses reformok elleni igaztásnak épen ez szolgálhatja a talajt és a fegyvert. (Úgy van!) Ezen ellenszenv, nem mondom, hogy igazolását, de magyarázatát találja a zsidóságnak nemcsak a multban, de egy részöknek még a jelenben is tanusított viseletökbén, életmódjukban; de viszont keressük fel ennek is okát, és rájövünk, hogy ami a zsidógyűlöletnek oka, az viszont okozata a régiebb törvényhozásnak és kormányzati intézkedéseknek, amelyek őket a társadalomból teljesen kizárták, előlük minden tisztességes keresetforrást elzártak az egy kereskedésen kívül, (Úgy van!) El voltak tiltva az ingatlan birtoktól; ki voltak zárva a közhivatalokból, sőt még a tudományos pályán való kenyérkeresettől is; mert annak is alig másfélszázada, hogy orvosokká lehetnek, a jogi és tehnikai pálya pedig már épen csak a mi napjainkban nyitott meg előttök. Közvetve tehát saját öseink okozták s létesítették azon sajnos állapotokat, melyek a zsidógyűlöletet szülték. De amint a katolikus és protestánsok egymás iránti gyűlöletének megszüntetésére legtöbbet tettek a köztök lassankint mind sürűbben létrejött vegyes házasságok: úgy a keresztény és zsidóság közti gyűlöletet is, habár csak lassankint, megszüntetni a keresztények és zsidók közti házasságok lesznek hivatva. (Helyeslés.)

Ezeket véltem szükségesnek elmondani és bocsínatot kérek, ha talin visszaéltem becses türelmökkel (Nagy éljenzés), s immár nincs egyéb hátra, mintsem, hogy a főjegyzőnk kezénél levő indítványomat szíves figyelmökben részesíttetni és elfogadtatni kérem. (Hosszan tartó, lelkes éljenzés, taps, a szónokot minden oldalról számosan üdvözlik.)

Az indítvány így szól:

„Mondja ki a tekintetes vármegyei törvényhatósági bizottság, hogy az országos kormányt az egyház-politika terén tett szabadalvú kijelentései és ígéretei alkalmából üdvözli: azok mentül előbbi heresztülvitelére felkéri és ebbeli működésében, saját hatáskörében, támogatandja.

Mondja ki továbbá, hogy e szellemben a nagyméltóságú kormányhoz és a törvényhozó testületnek mindakét házához felír; a többi törvényhatóságokat pedig körlevélben ugyanerre felkéri.

beadja:

Matolai Etele alispán.”

Ezután Prámer Alajos biz. tag mondott, eleinte figyelemmel hallgatott hosszabb kontra-beszédet. Álláspontja a dogmatikus álláspont volt s így a polgári házasságot, mint a katolikus hitelt sértő intézményt tette fejtegetéseinek tárgyává; kimondotta, hogy annak életbeléptetése nagy igaztalanság lenne. Segítségére szólította a protestánsokat, hogy most, midőn a katolikus egyház szorongatott helyzet elé néz, tegyenek ök is ez intézmény életbeléptetése ellen, mint tettek annak idejében a katolikusok a protestánsok érdekében, az ő házasságjogukat szabályozó császári nyilt-parancs megszorításakor. A polgári házasság a családi élet, sőt az állami rend megrontója. (Zajos ellenmondás) mert a család az állam alapja, a családi élet pedig laza kötelekekkel lenne egybefoglalva, mert a polgári házasság szerint könnyű az egybekelés, könnyű az elválás. (Hát a jellem szentsége?) Szónok Andrassy Gyula gfra hivatkozik, aki a teóriában igen szépnek tartotta, de gyakorlatban a család békéjére nézve veszedelmesnek vallotta a polgári házasságot. (Ki kell próbálni!) A mi kontinensünkre a francia forradalom hozta ezt a vésses intézményt, a kat. egyház folytonosan ellenezte és ellenezni is fogja (Franciaországban tűrni kénytelen — Tolerari posse!) Ott van a nemzetiségi kérdés, nem kis baj, gyógyítsa az államkormány előbb ezt a bajt, és a kisebbet ne tetőzze nagyobbval. (Szavai a zúgásban el-elvesznek.) Videant consules... (Szónok avval a megnyugvással ül le, hogy teljesítette kötelességét.)

Balogh Géza: Nézeteit kívánja nyilvánítani az indítványról és a kormány egyházpolitikájának jogosultságáról. Az indítványhoz szívvél-lélekkel csatlakozik, a kormány egyházpolitikájával úgy általánosságban, mint minden részleteiben egyetért, (Hosszasan tartó, lelkes éljenzés) mert azoknak megvalósítását követeli az államkormányzati eszélyesség. Feszült figyelemmel élvezte fejtegetései során kiemeli a zsidó vallás recepciójának jogoságát és fontosságát. Jogállamban egyenlő kötelezettségekkel egyenlő jogokat kell mindenki számára biztosítani. A recepcióval és polgári házassággal egy hatalmas erkölcsi és vagyoni tőkét hozunk közelebb a magyar társadalom szívéhez és a haza népességének éppen azt a részét, mely a magyarosodás terén eddigelé a legnagyobb haladást tette. Feltűntette aztán azt a ziláltságot, mely annyi sok száz ez ezer példa tanúsága szerint botrányos eseteket tüntet elő a közállapotokban. (Itt előadta a zsidóknál divatos, u. n. revirált-házasságot, mely szerint a megözvegyült nőnek férjhez kell mennie férje nítelen öcscséhez, hacsak nem akarja magát alávetni egy nagyon szegényletes eljárásnak). Ma úgy vagyunk, hogy hétféle házassági jog van Magyarországon; mert mióta államiságunk fenáll, egyseges alapon nem rendezte törvényhozásunk a

ilyen emberek, a kik képesek belé szeretni egy nem élő eszményi tárgyba is. A szív különben is kimagyarázhatatlan probléma, mint a természet maga.

Lám, ugy látszik, mintha nyári verőfényben fürödné még az erdő és mező, még zengi dalát a madár, pedig már huli a fáról a levél, itt az ősz, holott a nap még ugy ragyog!

Mondjam-e, ne mondjam-e tovább a regét?

Megszerzi-e Jusuff a kisebbik igaz gyöngyöt és azt a szabadba hozva, szívére tuzve megfürösztheti é a napsugárban és majd midőn az ő haja és szakála is olyan fehér lesz mint a gyöngy: együtt mulik-é el életükkel gyönyörűségük? Vagy nem segíti őt meg a vágódások szelleme és egyedül, elhagyatva fog-é Izrafi-angyal trombitaszava megharsanásáig arról gondolkozni hogy egyiknek mily sokat, másiknak pedig mily keveset adott Allah?!

A rege végét nem tudhatom még, mert minden ugy leszen, mint ő akarja! Azt pedig, hogy minek kell történni: csak Allah, ki nagy és hatalmas, és az ő prófétája tudja, aki pedig nem vagyok

En.

Az ősi haza felkutatása.

— Irta: Hollósy István dr. —

VI.

Julján barát a XIII. évszázban járt Ázsiában a Kaukázus vidékén s még ő nemcsak, hogy a magyarok nyomait föltalálta, de rokonaikét is, hiszen pl. a középkorban általában a gótokat (Kuthi, Guthi család ma is van a magyarok közt) a magyarok vérrokonainak tartották s Aeneas Sylvius pápa

a magyar királyokat és Szécsy Dénes primást szólítja föl, hogy az Ázsiában maradt gót népnek »a kik veletek magyarokkal egy nemzetségbeliek, papokat küldjetez és püspökségeket alapítsatok.«

Továbbá, azt mindenki tudja, hogy a germánok elődei, a gótok, valamint a hungárok (magyarok) elődei a huuk mindketten szittyá-nép; és a németek nagyon jól tudják, hogy ök ari nép — tehát a germán elem a magyarral szintén rokon. A vizi-gótok különben is a magyarok szomszédai voltak, sőt együtt laktak a tengerövezte Krimben, s Attila hunjai gót nyelven beszéltek. Ezt Priscus Rhetor leírása szerint tudjuk.*) A gót runák is hasonlóak a székely magyar íráshoz, a hun rovásos betűkhöz. S a gótok, germánok vallása is az ő India kulturájából eredt, mint a magyaroké. A régi időben ugyanis Európa több államaiban Buddha-szobrokkal lehetett találkozni. Ilyenek Oden vagy Wotan a gótok és germánoknál. S a régi írók a gótokat kivétel nélkül a hunokkal és alánokkal, masszagetákkal együtt a szittyá nemzet tagjának mondják.

Bizonyára ha Kőrösi életben marad, vagy ha legalább a nemzet meg nem vetette volna szavait, ma már célnál volnánk s nemzetiségi kérdés nem is léteznék. Míg így bármily nagy zajt okozott is a török-magyar rokonság, ott vagyunk hol K. Csoma Sándort távoli vándor-utjában megáldította a halál. Legfeljebb fegyvert adott Vámbéry az oláhok, tótok kezébe, a kik most azt vetik szemünkre, hogy a tatárok közé kell benűnket is küüzni a Kárpátok alól, mint a törököket elűzték a Balkán-

*) Procop történetirő is azt állítja, hogy a szittyá és gót nyelv ugyanazon egy volt. (Bellum Vandalicum és Bellum Gothicum című műveiben.)

ról a szerbek, görögök, bolgárok. Szóval ma ott kell kezdenünk a kérdés kutatását, a hol K. Csoma elhagyta. Röviden, az ari rokonságról le nem mondhatunk a nélkül, hogy le nem mondanánk önmagunkról.

Csakhogy ez nem egyedüli teendők. Át kell kutatnunk az östörténelem lapjait, sőt föl kell keresni az életben maradt rokon népeket is s a kérdést a meder mentében végig, egész a forrásig kell keresni.

Ha csak a históriát fogjuk tanulmányozni, rejtve marad a dolgok értelmi oka: a történelem szelleme. Ha csak a nyelvbuvárlat terén maradunk — eltévednénk a kaoszban s nem fogjuk soha tisztán látni a folytonos változásnak alávetett nyelven a régi homályba borult idők világos képét tiszta tükrét.

Egy egész emberélet munkássága is kevés lesz földolgozni azt az anygot, a mi e kérdéssel összefügg, a mibe be van burkolva, ha már egyszer a rejtély föl is lesz tárva. Mert közel van az idő, a keleti vasutak megnyitásával, mikor az egész magyar nemzet figyelme oda fordul a Kaukázus mellékén lakó néptörzsek felé, a kik csak örülnének, hogy találkoznak a magyarokkal, azokkal a magyarokkal, a kiknek a neveit még ma is őrzi a hagyomány Keleten. Hiszen a Kaukázus-hegyvidéken még ma is regébe, dalba fűzik a a magyarok neveit.

Tanuságot tesznek erről Ó-Gyallai Besse János utazó levelei is, amiket e tárgyban a tud. akadémiának írt 1829—1830-ban, Kőrösi-vel egyidejűleg itt utazván Ázsiába, a Kaukázus vidékéig.

házasági jogot. A nemzeti egység köztudatának erősítése kívánja, sürgeti, hogy amit őseink tenni mulasztottak, a család jogalapjának megszilárdítását és így egy erős Magyarország felépítését, azt jóvátenni, mi unokák, elsőrendű hazafias kötelességünknek ösmerjük. Meg van arról győződve, hogy úgy az országos kormány, mint a hitfeleke-tek szerint érdekelt egyházak vezérégyéniségei a feladat megoldásában bölcs mérséklettel és józan- sággal fognak eljárni. (Nagy éjlenzés.) Végül a pap- sághoz fordul s figyelmeztet egy olyan bajra irá- nyozza, melynek csak ők lehetnek orvosai. Ez a baj a kereszténység szeretetének gyöngülése s ezzel kapcsolatban a társadalmi közérkölcök hanyatlása. Legújabbban pedig e bajnak akut jellege: a felekezeti szenvedélyesség. Erre és ezekre kell a papságnak főgondját fordítani és kéri, hogy fordítsák is mind- annyian. Ajánlja elfogadásra a szönyegen lévő in- dítványt. (Nagy éjlenzés, taps.)

Mihályffy László biz. tag, tolcsvai rk. lelkész, nem fogadja el az indítványt, mert annak szelleme Szt.-Pál intenciójával ellenkezik... a nagy zajban Vetúria fájdalommal végzi szavait mondván: „Ha nem szülök fiat Róma mentve marad.”

Székely Lénárd, biz. tag, sztárai rk. lelkész, felszólalásában a magas szárnyalással indult vita lehangyattott egész a fa'usi kisbíró értelmi színvo- naláig, mondván a szónok, „mily lélekemelő is lesz az majd, ha a kis bíró hirdeti, hogy: 1. fizesse be mindenki a kutya-adót. 2. értse meg mindenki, hogy X.-ur veszi magának házastársul Y. kisasszonyt. (Zajos elláll-hiáltások, az elnök folytonosan csönget. Bessenyei István biz. tag, monoki lelkész, már a „közszabadság“ nevében követel szólás-jogot.)

Mizsák István, tiszti főügyész, kísérelte meg meg, hogy a vitát méltósággal indult folyásába visszate- relje, de már az ő beszédét is, mely a polgári házasság kérdésének jogi és gyakorlati szempontokból való megvilágítása körül forgott, figyelmen kívül s foly- tonosan zajongva hallgatták. Csak végső monda- sával: „A haza minden előtt! tudott éjlenzést kelteni.

Bessenyei István: az egyház-politikai refor- mok életbe léptetésének finansziális nehézségeivel rémitgetett, de egészen ki nem beszélhette magát, mert Prámer Alajos biz. tag benyújtotta a húsz aláírással ellátott kérvényt, hogy névszerinti sza- vazással döntsön a közgyűlés Matolai Etele in- dítványa fölött, hogy elfogadják-e: igen? vagy nem? (Szavazzunk — Szavazzunk! hangzott mindenfelől.)

Elnök a névszerinti való szavazást elrendel- vén: az igen-szavazatok fényes többsége az lett, melynek számarányai referádánk bevezetéséből már ösmeretek.

Az eredmény kihirdetése után elnököl főis- pán öméltósága köszönetet mondott a tanácskozá- son tanúsított higgadtságért s kérte a közgyűlé- sen jelenvoltakat, hogy azt a józan felfogást és nemes önmérsékletet, melyet a megvitatott kérdés fölött ma diadalra juttattak, kint a társadalomban is és mindig megőrizni iparkodjanak.

Az idő d. u. 1-re járván, főispán öméltósága a közgyűlést berekesztette s annak folytatását másnap d. e. 9 re tűzvéni ki, elnöki székét, lelkes éjlenzésektől kísérve, elhagyta.

(Vége köv.)

Hírek a nagyvilágból.

Trónját vesztett uralkodó. A bokharai emir megjárta pétervári látogatásával. Miután átvették tőle a III. Sándor cár részére hozott fejedelmi ajándékokat, s midőn lezajlottak a tiszteletére ren- dezett fényes udvari ünnepek: tudtára adtak, hogy többé nem fogja látni hazáját s hogy a Krim félszigeten jelöltek ki számára lakóhelyet. A trón- jától megfosztott emir, sorsának enyhítésére, éven- kint 100,000 rubelt fog kapni az orosz állami kincstárból.

Ferdinand, bolgár fejedelem esküvőjének ha- tárnapját a f. évi apr. hó 28-ára tűzték ki. A fe- jedelmi pár illő fogadására lázas örömmel készül a hú bolgár nemzet.

Hírek az országból.

Ferenc József királyunk Ófelsége a pápát, püspökségének 25 éves örömnempe alkalmára, valóban fejedelmi ajándékkal lepte meg, drága kövekkel kirakott pénzszekrényével, mely az öt- vös művészetnek ritka egy remeke. A műrekek maga 40,000 főt ér és tartalma 100,000 ft.

Erzsébet magyar királyné XIII. Leó pápának, jubileoma alkalmából, gyémántokkal díszített re- mek arany-keresztet küldött.

Az országos honvédelem koszorúja költ- ségeinek fedezésére országos gyűjtést indított Falk Miksáné s vele együtt az e célra alakult választ- mányok még harminckét tagja, mind meg annyi lelkes honleány. Felhívást is intéztek hazánk höl- gyeihez mondván: „Hozzátok szólnak honleányok hozzátok, kiknek keblében magyar szív dobog, mely tud tűrni és szenvedni; de mindenekfelett hazát szeretni és ügyéért lelkesedni... Vegyétek ki részeteket az örömből is, melyet az új nemze- dék halála emelte szobrot látva, lehetetlen nem

érezni. Ennek a halálnak jó része titeket illet. ti- teket, kiket most arra kérünk, hogy munkánkban vegyetek részt, fonjátok velünk a megkezdett ko- szorút, mely hervadhatatlan lesz, mint azoknak di- csősége, kiknek szobrán elhelyezendjük... A be- gyűlt pénz apr. 15 éig Budapestre, Szelestei Gézá- nének címezve, (lakik Döbrentey-utca 50 sz. a.) küldendő. Az országos gyűjtésből művészies bronz- babérkoszorút készítenek s azt mij. 21-én, az emlékszóbor leleplezése napján, fogják a szobor- alapzatra helyezni.

A Duna a Vág torkolatánál áttört a parton s a komáromi vár alsó részét elöntötte.

A differitisz az ország déli vidékén ijesztő mértékben pusztít.

Az állami és vármegyei tisztviselők ille- ményeinek emelését szabályozó törvényjavaslat tárgyalását most csütörtökön fejezte be az ország- gyűlés képviselőháza. A javaslat, ha törvényerőre emelkedik, a f. évi jan. hó 1-ig visszamenő jogi hatással apr. hó 1-én lép életbe.

Különfélék.

(Személyi hírek) Clair Gyula ezredes. dan- dárparancsnok és Bihar Ferenc ezredes, ezredpa- rancsnok, f. hó 21 én hivatalos ügyek elintézése végett Ujhelyben időztek.

(Kinevezések.) Atányi József dr., ujhelyi tör- vényészki aljegyző, a gálszécsi kir. járásbírószághoz, — Horváth György jegyző, az itteni törvénytör- vényhez albiróvá, — és Hellner Károly, török-kanizsai aljárásbíró az ujhelyi ügyészséghez kir. alügyész- ségbe nevezettek ki. Mindnyájuknak gratulálunk!

(Áthelyezések.) Exner Kornél dr. pénzügyi fogalmazó, lapunk dolgozótársá, ki költői lélek- ről tanuskodó sok szép versével gazdagította la- punk hasábjait s továbbra is kedves munkatár- sunk marad, Budapestre helyeztetett át. Egyidejű- leg értesülünk, hogy Mátyás Ödön dr. p. ü. fo- galmazó ugyancsak Budapestre a budai pénzügy- igazgatóságba helyeztetett át.

(Főispáni vacsora.) Folyó hó 20-án este díszes, 32 tagból álló társaságot láttunk együtt, nagyobb- részt az ujhelyiekből, szeretett főispánunk vendég- szerető asztalánál. A háziasszony: Molnár Leona úrhölgy az ő kedves és lekötöztető modorával élénk társalgásba egyesíté a vendégcsoportokat. — A pezsgőnél Fejes István, a költőlelkű szónok, állott fel s éltette vármegyénk díszét: közszerepben élő főispánunkat. Főispán öméltósága az ő barátaíért s kedves vendégeiért, — Diószeghy János a háziass- zonyok mintaképeért: Molnár Leona úrhölgyért üríté poharát. Majd ismét általános figyelem között Fejes István állott föl s éltette azt a nagy embert, kihez közelebbi szálak fűzik vármegyénket, s kiben bizodalmit bírja, hogy az egyház-politika terén felmerült differenciákat az ő mindenkit meghódító és tapintatos modorával biztosan eloszlatni fogja: Wekerle Sándor dr. minster-elnököt éltette. Lel- kesült éjlenzés követte a szónok pohárköszöntőjét, melynek felemelő hatása alatt csak a késő órákban távozott el a társaság egy kellemesen eltöltött est kedves emlékével.

(Az időjárás) habár e héten kétszer is volt nagy havazás, folytonosan enyhe. A hőmérő kénesője a 0 foknál s ha felkél sem megy tovább 4—5 foknál. Az olvadás folyton-folyvást mérsékeltén egyenletes. Ilyennek ígérkezik a jövő hétre is.

(Örömnempe.) Lélekemelő örömnempe- nek voltunk tanui f. h. 19-én délután 5 órakor a hely- beli „Carolineum“ felsőbb nőnevelő intézet egyik földszinti termében. XIII. Leó pápa öszentsége 50 éves püspöki jubileoma alkalmából az intézet nő- vendégei díszelődést tartottak olyan választékos programmal, s minden várakozást fölülmuló siker- rel, hogy a szorongásig megtelt elég tágas terem hallgatói a szereplők mindegyikét tapsal jutalmazta. Különösen sikerült a program 10 ik pontja: „Hó- dolatok XIII Leó Pápa Ó Szentsége előtt“. A tárgy- sorozatnak ennél a pontjánál Barsay Erzsike, in- tézeti belső növendék, mint Amerikának követe remekelt, Korinko Ilona intézeti növendék pedig, mint „Egy magyar nő“ roppant nehéz szerepét szép utánzó tehetséggel játszotta végig. A tárgy- sorozat utolsó pontja az „Életképe“ egyuttal az ünnepek koronája volt. Egyáltalában az egész örömnempe sikere az intézet főnöknőjének válik nagy dicséretére. A város intelligenciájának tul- nyomot készült ott látni a halgatóság soraiban fele- kezeti küömbőség nélkül. Az érdeklődés oly nagy volt, hogy a közönségnek csak egy része birt a tágas teremben elhelyezkedni.

(Házi mulatság.) Elképzelhetik, hogy egy házi mulatság, hol a barátság harmoniája egyesít több egymáshoz illő familiát, rendszerint kedves fesztelen és így teljesen sikerült is szokott lenni. Ilyen volt az a mulatság is, amely f. hó 19-én Ember Ernő Mihály vendégszerető házában folyt le. Több család adott itt találkozást akkorrára, kiknek so- rában persze nem hiányoztak a szép és kedves leányok és asszonyok, hogy együtt mulassanak a férfakkal, kik a táncban ezuttal csakugyan fá- radhatatlanok voltak, mert reggel 8 óráig dicséret- es kitarással és élvezettel táncoltak. A mulatság sikerében különben főrészt követel, hogy az asz-

zonyok igen sok jó étellel és itallal láták el, a háziasszony páratlan szeretetreméltóságával és szí- ves-ségével különben is lekötöztetett vendéget.

Biri kisa-szony meghalt.

Szegény Biri-kis- asszony! Van-e, aki nem ösmerete ezt a prototipon- ját a vén kisa-szonyoknak, ki tulajdonképen nem is volt kisa-szony, de sokak által kétségbevon- t állítása szerint Dercsényiné, csak hogy férje az oltár előtt, ösmeretlen okból, szivgörcsöt kapott s ször- nyet halt, ő tehát maradt aggszűznek. — Vonja aztán kétségbe valaki a predestinációt! Előre meg- volt írva a sors könyvében, hogy ő, még ha férj- hez megy is, csak Biri-kisa-szony legyen. — Páncsély Borbála! Ridikuliében szorongatott kétes hitelű okmányai szerint igazságos Mátyás- király balkézölti nejtől született második fiának egyenes leszármazottja, tehát a nagy Hunyadi-ak sarja, ki- rályi vér! — Midőn Mátyás- király másodsorú nő- sült, Beatrice egyenes kívánságára, a szegény cöl- lagász-leánynak távozni kellett az országból. Szíve alatt vitte a nagy király szerelmének második zálogát. Lengyelhonba vonult s ott töltötte gyá- szos életét. Fia született. Ezen fiú családot ala- pitott s ennek egyetlen fia, hírért véve a magyar hazát végelpusztítással fenyegető török háborúnak, páncélba öltözötten résztvett a mohácsi csatában; ott el is esett, anélkül, hogy nevét tudták volna és mert páncélba volt öltözve, élve is halva is csak Páncsély vitéznek nevezték. Ennek Lengyelhon- ban maradt akkor még csecsemő fia, visszaszár- mazott Magyarországra, s hős apja emlékére a Páncsély nevet vette fel, s e névnek viselője, e csa- lád leánya volt Biri kisa-szony. Megesküdött ez adatok valódiságára, tehát hinnünk kell. — Hogy előkelő gazdag család ivadéka volt, bizonyította a pankotai több ezer holdra menő pusztja tulaj- donjoga iránti családi perrel is; ezen per majdnem egyidőben vette kezdetét az országjárta ösmeret s egy barátunkat közelébb érdeklő Tessér-Demé- ny- perrel, s hihetőleg azzal egyidejűleg fog végbefe- zést nyerni. — Most már szegény Biri-kisa-szony panaszt emelhet oda fenn, milyen a földi igazsá- gszolgáltatás. — Hát bizony ráfert volna valami ösisegi per megnyerése, mert a sors szűkmarokkal mérte ki részére az élet javait. Hejh pedig nehéz a helyzete az úgynevezett „szemérmes szegények- nek, neki az özvegyek és árvák istápolása adott címet, ő ezeknek kért adományt. Bejáratos volt minden úri háznál, néhol érdeklődéssel, néhol fél szívességgel fogadták szegényt. Valóságos élő króni- ka volt. Nincs oly riporter, ki a napi esemé- nyeket ügyesebben tudná színezeni, csoportosítani, aki tudná összefüggésbe hozni s konzekvenciájukat levonni, mint ahogy ő tudta. Akik a Különfélék rovatában gyönyörködnek, csak vele kellett szóba állniok. Alapjában jószívű volt, maga is gyámol nélküli szegény, sok éhező árvával osztotta meg darabka száraz kenyereit. — Földi maradványait a r. k. egyház szertartásai mellett tegnap d. u. 3 órakor kísérték örök nyugalomra. Béke poraira!

(A mára kitűzött jégünneplés) kedvezőtlen időjárás miatt elnapoltatott.

(Halálozás.) Özvegy Sztavinszky Sándorné szül. Graf Paula, ugy is mint gyermekei: Anna, férj. Rasqual Gyuláné; Olga, férj. Kormany Lászlóné; Eteleka, Kázmér cs. és kir. hadnagy; Ilona, férj. Birczy Benedekné; Mariska; továbbá számos unokái és az ösises rokonság nevében mély fájdalommal tudatja férje: Sztavinszky Sándor sztop- kai körjegyző, 1848/49-iki horvéd hadnagynak f. évi febr. hó 21 én délben élete 65-ik, boldog hi- zasságának 30 évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt elhunytát. Áldás poraira! — 1848-ban ő is, mint annyi sok más lengyel nemes ifju, nem hiva, nem küldve, hanem szívének su- gallatától indítatva, eljött Magyarországra, hogy harcoljon a szabadságért. Dembinszky hadtestében aratta a harcéri babért. A szabadságért lezajlása után ő is, mint annyi sok más hazátlan, bujdosó lett Felső-Magyarországon, később gazdatiszt Ba- lassa báróknál és szívevel-lelkeivel jó magyar. Mint körjegyző a szorgalom, becsületesség, szakértelem példányképe volt. Köztiszteletben hátra hagyott kedves családjának fájdalmát enyhítse a közrészvét!

(A misi tora) Amint várható megilletődéssel értesültünk a misi halálának híreről: mi, a hives, nem késtünk a gyászos helyet fölkeresni és kon- doleálni ott, hol a még csak nem régiben megboldo- gult, úgynevezett „paszabi pap“ halálamiatt támadt fájdalom alig hegyedő sebei várták a gyógyltó irt Igy hát a kettős fájdalom] sulyos viselésének tudata, duplán vértezett szívet vitt részünkről a gyászolókhöz, hogy hatalmas és egyébként igen egészséges részvétünkkel megkönyítsuk, az oly igazi öszinteséggel és a szívnek áradó bőségével élénk tállat fájdalom minden fajtáját... E be- vezetés után, önök t. olvasók, körülbelől kíváncsi- ak arra is, hogy miről van szó? Nos hát elmon- dunk annyit, hogy a „misi“, különben kedves jó- szág, lelőgő fülekkel, mindig kunkorodott farkával, négy kurta lábón járt, már tudniillik a mig birt s a mig, mint sorát jól betöltött teremtménye e világnak, az ur most folyó esztendeje télutó havá- nak 21 ik napján, hóhérja élesre fent késének szu- rása alatt pirosra nem festette a „Gyulalak“ kö- rüli hőmezőt. A „Gyulalak“ volt tehát helyszíne a gyászos esetnek. Itt temették el a szegény misit

hanem, hogy hová: nem mondjuk meg. Találják ki? Legföllebb a temetés részletei érdekelhetik önöket. Az már igazán fenomenális volt. És csak annyit árulunk el abból, hogy nagy csapatot tett ki a gyászolók serege mely tán nem is illő, hogy itt mondjam: a legszebb és legszeretreméltóbb asszonyok és lányokból tellett ki, természetesen a megfelelő férfi asszisztenciával kiegészítve, és koronázva a szertartás hasonlíthatatlanul kedves és lekötelező rendezőivel: a *Gyulalak* urával és urnőjével. Ilyen társaság vett részt a gyászos szertartáson és ülte végig a hosszú tort, érekenykedve *Tóni* hegedűjének a hangulathoz illő akordjain és felvidámulva a „hopp-mesterség” legdivatosabb tánc formájában a „szörödszében”. Reggel, ha jól emlékszünk 9 óra felé járhatott az idő, mert a februári nap sápadt fénye a Diána tülelű fáinak sötét lombjain már jól fölül emelkedett és bevilátozott a *Gyulalak* díszes termeibe, mire a gyászoló publikum elszórt, gondolván magában: Soha ilyen tört.

(Furfangos család.) A paraszt raffiniériának és ravaszának minden furfangjával szaturált 30 éves, vézna testalkatu, sunyi nézésű paraszt ember került a napokban a rendőrség keze közé. Dudás Mihalynek és ab-zsadányi születésűnek vallja magát a céges férfi, aki idestova négy év óta üzi a különben csekély jövedelmet hajtó csalás mesterségét, aképen, hogy valamely közeli, például velejtéi uradalom küldöttjének adván ki magát, bizonyos munkák felvállalása végett az urasághoz küldi a különféle iparosokat, a végén pedig valamely ürügy alatt rendszerint egypár hatost, nagy ritkán egy forintot csalván ki tőlük. Így sikerült becsapnia Ujhely több tekintélyes iparosát, számszerint mintegy harmincat, kiknek egy része Velejtét, másik része pedig Bereczkit járta meg alaposan felülteve. Legutóbb *Orbán* József géptulajdonost szedte rá, a ki hitelt adva Dudás szavainak, kiszárazott Velejtére, hol is a dolgoktól mit sem sejtő urasági tisztnél komikus helyzetet teremtett, hogy már ott találta a vasuton oda érkezett és ugyancsak felülteztet *Lipcey* László gépészt, meg a *Windischgrätz* herceg-féle téglagyár vezetőjének küldöttjét is, ki a Velejtén e tavasszal meginduló építkezéshez harmincegyvenezer téglaszállítására vonatkozó ajánlatát is magával vitte. Persze ez is annak a Dudásnak volt a műve, a ki egy napon három ujhelyi csizmadit szedvén rá, kiküldötte őket Bereczkibe Boronkay-hoz. Lépre úgy került a jó madár, hogy e napokban beállított *Lovász* borbélyhoz, azzal a felszólítással, hogy menne ki *Bodrog-Szerdahelyre* Véesey báróhoz, hol sok nagy ur, több püspök stb. van, a kiket nyírni és borotválni kellene, végül pedig mondván, hogy pénzét otthon hagyta, hazamenetelig 1 frot kért kölcsön. *Lovász* borbély, ki már hallott a jó madárról, megsejtette kiletét, és rendőrt küldött. Ezt azonban Dudás megnevezte, futásnak eredt, úgy, hogy csak a Rákóczi-utcán fültek le. A rendőrség előtt szinte szögyenkezve jelentkeztek a következő napokon az iparosok nagy számban, kiket Dudás többé kevésbé ügyetlen furfangjával rászédett. Az előnyomozás befejezése után, a melynek során sok komikus epizód merült fel, a csalót átadták a kir. törvényszéknek.

(Letartóztatott kivándorlók.) Ma egy hete az ujhelyi rendőrség a vasuti állomáson letartóztatta Bicske Simon és Megyesi József leleszi lakosokat, mert utlevél nélkül szándékoztak Amerikába vándorolni. Lépre került ez alkalommal *Holczman* Simon, szintén ottani lakos, a ki mint közvetítő bizonyos díjért vállalkozott embereit a tengerig juttatni. *Holczman* ezért a tetteért 100 ft bírságra ítélte az elsőfokú hatóság, míg a kivándorolni szándékozókat haza toloncoltatta.

(Vadászat.) *Sstáray* Antal gf. nagy-mihályi birtokán nagy uri vadászatok folytak. Számos vadiszón kívül egy öt tagból álló medve-család is került terítékre. A vadászaton *Bismarck* Herbert gf. is részt vett.

(Ékszer-tolvajok.) *Leless* községbe, írja tudósítónk, f. hó 19-én estefelé két, meglehetősen jól öltözött ember vetődött, kik közül az egyik, mint vallja, tanító is volt, legutóbbi időben pedig a király-helmezi kir. járásbírósnál szolgált, mint napidíjas. A két csavargó értékes aranygyűrűket árult, darabját 2 ft-áért. A gyűrűk között voltak gyémánt- és más drágaköves példányok, melyeknek értéke, szakértők szerint, 90—100 ftra becsülhető. A potya ékszereknek volt is nagy kelete. Vették 2 ft-áért marok számára, míg a prépostság gépésze, kit szintén kínálgattak, hogy vegyen, nyakon nem csípte a tolvajokat. A csendőrok a megmotosás alkalmával még kilenc db. gyémántgyűrűt találtak náluk dugaszban. Mikor hire szárnyalt, hogy az ipszékert letartóztatták, a vevők önként megjelentek a városházánál és a lopott gyűrűket a csendőrok kezéhez átadták. A két jó madár most a kir.-helmezi börtönben várja további sorsát.

(Tea-est.) Varannó és vidékének intelligens közönsége, írja tudósítónk, egy pompás kedvű és minden ízében jól sikerült mulatságra gyűlt össze e hó 19-én a Korona-vendéglő nagytermében. A

mulatságot „Tea-estély” titulus alatt a vendéglő tulajdonosa rendezte s a mellett, hogy egy kedélyes estét szerzett a társaságnak, úgy látszott azt is beakarta bizonyítani, hogy tudja ő rendesen és a kor igényeinek megfelelően is ellátni zendégeit; mert egy a kiszolgálást, mint a kiszolgált étel- és italneműek jóságá ellen semmi panasz nem merült fel. *Felen voltak:* Füzesséry Györgyné, Antalóczyiné, Strompfné, Retteghyiné, Valkovszkyne, Spiellenbergné, továbbá Füzesséry Irén, Oroszy Irma, Valkovszky Ilon, Antalóczy Margit és Ligethy Margit s a varannai urak kevés kivétellel mindannyian. — Ez a kis, de annál díszesebb társaság mulatott igen jól és maradt együtt reggeli 6 óráig, magával vivén egy sikerült kis mulatság kellemes reminiscenciáit. Mint tudósítónk hallja: a jól sikerült tea-estét közkívánatra március 11-én ismételni fogják.

(Ritkaság.) Érdekelni fogja a természet barátait, hogy tegnapelőtt itt Ujhelyben színes pillangót fogtak, amint, meleg helyet keresve, kívül-ről berepült a fűtőt szobába. — Február 24-én lilinkázó lepke: igazán ritkaság.

(Szinészt Homonnán.) *Gáspár* Jenő színtársulata, írja tudósítónk, eddigél hét előadást tartott Homonnán, s a közönség pártfogását már is teljes mértékben kiérdemelte. Eddig látott szerepeikben kiték *Gáspár*-né, *Veselényi*-né, *Lipcey* Judit, *Dossay* Lia, *Völgyi* Ilonka s *Dienesi* Sarolta; — a férfiak közül: *Gáspár* Jenő, *Albisi*, *Veselényi* s *Völgyi* József váltak ki. A derék tarsulatot a közönség további pártfogásába ajánljuk.

(Vidéki tudósítókhoz.) Tisztelettel kérjük rendes tudósítóinkat, úgyszintén lapunk barátait is, hogy az olvadásról és az aradásról már a jövő héttől kezdve, s minden héten legkésőbb péntek estig, hozzánk rövid értesítéseket küldeni szíveskedjenek.

(Egy, esetleg két tanuló) a „Zemplén” könyvnyomdájában fölvetetik.

Tisztelettel kérjük lapunk minden barátait, kik a „Zemplén”-t megtartották, szíveskedjenek az előfizetéseket, valamint a hátrálékokat mielőbb hozzánk beküldeni.

A kiadóhivatal.

Irodalom.

A *Vasárnapi Ujság* február 12-iki száma 22 képpel s mint rendesen, most is párját ritkító gazdag tartalommal jelent meg. A *Vasárnapi Ujság* előfizetése negyedévre 2 ft, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapesti, egyetem-utca 4. szám.)

Sírvirágok. (Sírál mondandó versek és beszédek, töldelekul nehány síri ének) c. házagot pótló művere hirdetésként *Szini* Péter, lapunknak is egyik kedvelt munkatársa. A mintegy 8—10 nyomtatott ivre terjedő mű ára 50 kr. A megrendelések Beregszászba (Bereg.) *Heimlich* Sándor könyvkereskedő címére küldendők.

Egyesületi élet.

Nyilvános nyugta és köszönet.

A sárospataki általános ipartestület 1893. február 11-én rendezett táncmulatsága alkalmával felülfizettek: *Ballagi Géza* dr., 48 ft, *Bencsik József* 2 ft, *Bogyay Zsigmond* 1 ft, *Czirák István* 1 ft, *Dabreceni Bertalan* 2 ft, *Dessewffy Sándor* 10 ft, *Dobozay Ferenc* 5 ft, *Fodor István* 2 ft, *Gasztygeber Kálmán* 2 ft, *Goldblatt Mór* 1 ft, *Heizler Sámuel* 1 ft, *Kérészy István* 2 ft, *Kovács Endre* 1 ft, *Kondor Miksa* dr., 1 ft, *Kun Zoltán* dr., 5 ft, *Kun Armin* 2 ft, *Láczay Lászlóné* dr.-né 3 ft, *Maklári Pap Miklós* 1 ft, *Parnói Molnár István* 10 ft, *Nagy Pál* 1 ft, *Neuman Péter* 3 ft, *Nieszner Ferenc* 1 ft, *Pazuhek András* 1 ft, *Pásztor János* 2 ft, *Spinner János* 1 ft, *Szinyei Gerzson* 1 ft, *Szakácsi János* 2 ft, *Szekeérak Kálmán* 5 ft, *Szabó Zsigmond* 1 ft, *Spekál János* 1 ft, *Vay Miklós* br., 10 ft, *Végh Bertalan* 2 ft, *Warga Lajos* 2 ft, *Witchen Aladár* 30 kr, *Wohl László* 1 ft. Özv. *Zsindely Istvánné* 1 ft. Összesen 135 ft 30 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók az ipartestület nevében hálás köszönetünket.

Stelnfeld Jenő, jegyző. *Szakácsi Ede,* pénztáros.

Vármegyei Hivatalos Rész.

128/2284. kb. sz. *Zemplénmegye közig. bizottságától.*
Olvastatott a nmságu földmívelésügyi minister m. évi 70643. sz. a. kelt intézvénye, melylyel a folyó 1893-ik évben méhesek felállítására engedélyezendő kamat nélküli állami kölcsönök tárgyában kiadott pályázati közleményt beküldi.

A körrendelet és pályázati közlemény a nmságu minister intézkedéséhez képest az erdőörök értesítése végett az erdészeti bizottságnak kiadatni s egyszersmind a „Zemplén” hivatalos közlönyben közzététetni rendeltetett.

Kelt Zemplén-vármegye közig. bizottságának S. A. Ujhelyben 1893. február hó 3-án tartott ülésében.

Molnár István, főispán
mint a közig. biz. elnöke.

Másolat

Földmívelésügyi m. kir. minister, 60643. 1892. II. sz. Körrendelet, valamennyi közig. bizottságnak (az 1893. évben méhészeti felállítására engedélyezendő állami kamat nélküli kölcsönök felhasználása tárgyában.) A méhészeti ügyet kamat nélküli állami kölcsönök segítségével felállítandó méhesek útján előmozdítani óhajtván, elhatároztam, hogy e jövő 1893. évben is hatezer (6000) frot fogok engedélyezni oly célból, hogy ezen összegből méhészeti felállításra kamat nélküli állami kölcsönök adassanak szegényebb sorsu lelkészek, néptanítók, gát- és erdőörök részére. Az ezen állami segílyt s illetve kölcsönt igénybe venni kívánók, ez iránti folyamodványokat jövő évi január hó 15-éig *Grand Miklós* országos méhészeti felügyelőhöz (lakik Buziáson, Temesvármegyében) tartoznak benyújtani, megjegyezvén, hogy az erdőörök kérvényét az illető erdőgondnokságok leszenh hivatva a méhészeti felügyelőnek a kitűzött határidőig beküldeni. Felhivom ennél fogva a közig. bizottságot, miszerint megfelelően intézkedjék az iránt, hogy ezen elhatározásomról s az ide mellékelt pályázati közleményben foglaltakról a felügyelete alatt álló erdőknél alkalmazott erdőörök az ügy sürgősségére való tekintettel azonnal értesítsenek végül megjegyzendő, hogy a lelkészek, néptanítók, és gátöröknek az illetékes hatóságok útján való értesítése iránt külön intézkedtem. Budapestben 1892. December hó 15-én. A minister megbízásából *Bedő* s. k.

Másolat.

A nmságu m. kir. földmívelésügyi minister ur hazánkban szépen fejlődő méhészeti ügyét előmozdítandó, a jövő évben is alkalmat kíván nyújtani a méhészeti gyakorlására azoknak, akik különben arra szükséges beruházásokat alig, vagy épen nem tudnák megrenni. Evégből ő nagyméltósága elhatározta, hogy a jövő évben ismét 57 méhes berendezésére 6000 frotot tesz folyóvá. Ezen méhesekért kizárólag szegényebb sorsu lelkészek, tanítók, erdő- és gátörök folyamodhatnak. A folyamodványok a nmságu földmívelésügyi m. kir. ministerhez intézendők, megjegyezvén, hogy a lelkészek közvetlenül hozzám, a tanítók tanfelügyelőik, az erdőörök erdőgondnokságaik, a gátörök pedig szakaszmérnökségeik útján és ajánlásával küldjék hozzám folyamodványaikat. A folyamodványok beküldésének határidejéül 1893. évi január hó 15. napja tüzetvén ki, ezen határidőn túl beérkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek. 6000 frot alából egy egy méhesre 102 frot 5 kr. esik. Ezen összegnek csak egyik része lesz készpénzben kiszolgáltatva, oly kötelezettséggel, hogy abból kiki a méhes-házat felépíteni és ha méhescsaládja nem volna méhesaladokat is beszerezni tartozik. Az összegből általam beszereztetni és kinek-kinek megküldeni fog: 1.) tíz db. olcsó kaptár 2 frot. együtt 20 frot. 2.) egy db. mézpergető 13 frot. 3.) a szükséges méhészeti eszközök, melyeknek beszerzési ára körülbelül 9 frot.

Ezen összegekhez hozzáadatok még a szállítási költségek, a melyeknek leszámítása után fogja ki-kiki a készpénzt a fentemlített célra kézhez venni. Azoknak folyamodványai kik nem fognak figyelembe vétetni, az államkölcsön-segélyről azok, kiknek részére azt a nmságu földmívelésügyi minister engedélyezni fogja kötelező nyilatkozatot állítanak ki, mely kötelező nyilatkozat megfelelő fokozati bélyeggel is ellátandó lesz. A visszafizetés 1896. év október 31-től kezdve 8 év alatt, vagyis 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, és 1903. években, mindenkor október 31-én esedékessé váló 12 frot. 75 krt. tevő egyenlő részletekben történik, minden kamat nélkül, pontosan és a részletfizetési kedvezmény külbömbeni elvesztésének terhe mellett. A kölcsön visszafizetés módzata tekintetében egyébiránt a kölcsönben részesültek külön utasítást veendnek. A kötelező nyilatkozatot aláírja a kölcsönben részesült, és ha van, a neje is, s ükséges továbbá, hogy a kötelező nyilatkozatát a községi előjáróság két tagja is. (jegyző, bíró) mint tanu aláírja és azt a község pecsétjével is megerősítse. A méhtenyésztésben való nem tökéletes járatosság ne szolgáljon akadályul a folyamodásnál, mert intézkedve van hogy a kerületi méhészeti vándortanító a kölcsönben részesülteket a méhészeti elméleti és gyakorlati ismereteibe bevezesse. Régtől fogva hangoztatom már azt, hogy a méhtenyésztés üzése a tanítónak második kenyere. Szép és méltó foglalkozás az, mely őt hivatásában nem gátolja s a mellett, hogy nemesen foglalkoztatja, nem megvetendő jövedelmet is nyújt neki. Ama számos példa után, melylyel e tekintetben az élet lépten nyomon élénk tár, fölöslegesnek tartom hazánk ügybuzgó tanítóit

karát lelkesíteni és biztatni a méhészet üzésére. Használják fel az alkalmat, lendíteni a maguk ügyén, mert a közmondás szerint: »Segíts magadon az Isten is megsegít« Buziás (Temesmegye) 1892. November. Grand Miklós. s. k. méhészeti felügyelő. A másolat hitelül: Mészelyi s. k. igazgató.

3226. sz. 92. *Zemplénvármegye alispánjától.*
Az érdekeltek tájékoztatása céljából a vármegye hivatalos lapjában közzététetik.
S.-A.-Ujhelyben, 1893. február 16.
Matolai Etele, alispán.

Másolat.
Magyar királyi belügyminister. 10763. szám. VI—II. *Körrendelet.* Valamennyi törvényhatóság-nak. — Miután az idő közeledik, melyben azok nevei, kik Karlsbadban dr. Sztankovszky házában fürdő használatát óhajtó hivatalnokok részére, általa berendezett szobákban ingyen lakásra igényt tartanak, a nevezett orvossal közlendők — felhívom a törvényhatóságot, miszerint a 12-ik rangosztálytól kezdve a 8-ikig bezárólag azon hivatalnokok neveit, kik fenti kedvezményt igénybevenni kívánják, a gyógykezelés szükségét igazoló orvosi bizonyítvány mellett, tekintettel a kérvényező anyagi viszonyaira, legkésőbb folyó évi március 20-ig velem közölje és egyúttal arról is tegyen jelentést, hogy az illetők betegségeik és netáni egyéb viszonyaiknál fogva a kedvezmény élvezetébe mely időben kívánják lépni. — Megjegyztetik végül, hogy a jelzett határidőn túl beérkező kérvények csak annyiban lesznek figyelembevehetőek, amennyiben akkor még üres hely fog rendelkezésre állani. — Budapest, 1893. évi február hó 6. A miniszter helyett: *Br. Fősika* államtitkár.

3307. szám. *Zemplénvármegye alispánjától.*
A vármegye tisztikarának tájékoztatása céljából a vármegye hivatalos lapjában közzététetik.
S.-A.-Ujhelyben, 1893. február 16.
Matolai Etele, alispán.

Másolat.
Magyar királyi belügyminister. 10764. szám. VI—II. *Körrendelet.* Valamennyi törvényhatóság-nak. — Miután azon idő közeledik, melyben azok nevei, kik Karlsbadban dr. Hertzka Imre által fürdő használatát óhajtó hivatalnokok részére berendezett szobákban ingyen lakásra igényt tartanak, nevezett orvossal közlendők, felhívom a törvényhatóságot, miszerint a 12-ik rangosztálytól kezdve a 8-ig bezárólag azon hivatalnokok neveit, kik fenti kedvezményt igénybevenni óhajtják, a gyógykezelés szükségét igazoló orvosi bizonyítvány mellett, tekintettel a kérvényező anyagi viszonyaira, legkésőbb f. évi március végéig velem közölje és egyúttal arról is tegyen jelentést, hogy az illetők betegségeik és netáni egyéb viszonyaiknál fogva a kedvezményt mely időben kívánják igénybevenni. — Megjegyztetik végül, hogy a jelzett határidőn túl érkező kérvények csak annyiban fognak figyelembevehetőek, amennyiben akkor üres hely fog még rendelkezésre állani. — Budapest, 1893. évi február hó 6. A miniszter helyett: *B. Fősika* államtitkár.

145./IV. sz. 93. *A s.-a.-ujhelyi j. fősolgabirájától.*
Löwinger Márk lasztóci hraszti tanyai lakos, egy tiszta fekete 2 éves kanca csikója, folyó hó hó 21-én az upori vasuti állomásnál elmaradt és nyoma veszett.
S.-A.-Ujhely, 1893. február hó 24.
Barthos, fősolgabiró.

1109/I. sz. *A s.-a.-ujhelyi j. fősolgabirájától.*
Klein Gyula s.-a.-ujhelyi lakos székgyazda tulajdonát képező, egy darab fehér szürkés előre hajlott szarvu 6 éves ökor, f. hó 24-én megszökött és Sárosoataknál nyoma veszett. Köröztetik.
S. A.-Ujhely, 1893. február 25.
Barthos, fősolgabiró.

945/ki 93. sz. *A varannai járás fősolgabirájától.*
Körözüvény.
Közhírré teszem, hogy Rottmann Samu rákóci lakos által, a varannai folyó évi február hó 15-iki országos vásáron megvett szurke szőrű, 1 éves üsző tinó, hazafelé hajtás közben elszabadult, s azóta a tulajdonos nem tud nyomára akadni, Felhívom a községi előjárókat, hogy azt, ha egy ilyen üsző tinó községeikben bitangásban felfogatott volna, hivatalomnál haladék nélkül bejelentés.
Varannón 1893. Február hó 20-án
Füzesséry György fősolgabiró.

GAZDASÁGI ÉRTESITŐ.
Rovatvezető: SEBES ADOLF.
Időjóslat febr. 26-ára:
Változó felhőzet, eső, később derülés, hősüllyedés.

HIVATALOS RÉSZ.

105/1892 sz. *Zemplénmegye közis. bizottságtól.*
Az alispán felhatalmazatik, hogy az apa-álatok vizsgálatához állatorvosokat rendeljen ki, azok díjait állapítsa meg és ez évben kivételesen ezen díjakat az ebadó alap terhére utalványozza. Miről a gazdasági egyesület értesítettik.
Kelt Zemplénvármegye közis. bizottságának S.-A.-Ujhelyben. 1893. évi febr. hó 3-án tartott ülésében.
Molnár István főispán.
mint a közis. biz. elnöke.

Nyilt-tér*)

Nyilatkozat.

Doctor Löcherer Lőrinc ur utján azon állítás felől értesültem, mintha én őt és Dr. Hornyay Béla urat megkissébbít, hátrányos bemondásokat tettem volna a ministériumnál és az állami vasutak igazgatóságánál.

Minthogy egész életemen keresztül megőrzött jellemem tisztaságával férfiatlan cselekmény — tehát alattomoság, vádaskodás — nem egyeztethető össze: becsületes megóvása érdekében elkerülhetetlennek tartom, azon felőlem terjesztett hírt minden alapot nélkülöző kóhalmánynak nyilvánítani.
S.-A.-Ujhely, 1893. február hó 25.

Dr. Schön Vilmos.

Köszönet.

Fogadják mindazon jó barátok és ismerősök, kik feledhetlen nőm utáni gyászomban és fájdalomban osztoztak, ez uton legmélyebb és legforróbb köszönetem.

Dr. Ganzler Lajos.

*) E rovat alatt közlő tekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A szerkesztő postája.

P. M. urnak. Az üzenetben »összehasonlító« hibás szedés volt »összeházasítva« helyett. Így talán megértjük egymást!
B. I. — urnak *K.-Helmeoz.* Becces kéziratunk közé soroztuk.
Mindazoknak, kik helyből névjegyekkel, a vidékről levelekkel kegyeskedtek *Géza*-napja alkalmából minket jó kívánataikkal fölkeresni: ezen az uton fogadják figyelmükért szives köszönetünket.
L. urnak — *Szerencs.* Az önkönk privát sérelme nekünk Hekuba. Appellálják panaszukat a *Zemplén-Hegyalja* * szerkesztőjéhez.
E + 5. Még nem volt érkezésünk átolvasni. A most küldötték folytatását kérjük, de csak mogyoróhéjba szorítva!

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadó-tulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Hirdetések.

Jstromozott védjegy törvényileg védve

Csak akkor valódi, ha a védjegy az Ellátásban, ügynök és díjnapon található.

TOKAJI COGNAC

tiszta borból készítve

Védjegy. Tokaj város ezimere

Kapható minden nagyobb üzletben, gyógyszer-tárban, kávéházban és vendéglőkben s. a. t.

Első **TOKAJI COGNAC-GYÁRBÓL TOKAJ**

Minőségben felülmulhatatlan.

Telivér szimenthali bika, 14 hónapos, nagyon szép; eladó báró SENNYEY MIKLÓS-nál Nagy-Czigánd. 1—3

Segédjegyző.

Okleveles, jó magaviseletű s józan életű fiatal ember alkalmazást mint segédjegyző alólirottán azonnal nyerhet. Fizetés: évi 200 frt és teljes ellátás, ágynemű és ruhamosáson kívül. Nem okleveles, ha a kiváncsalmaknak megfelelni vállalkozik, szintén fölfogadtatik. (Zemplén m., Füzésér.)

Füzesséry Gyula, körjegyző.

Tk. 2450/1892 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-mihályi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sztricskó János végrehajthatónak Paulocsák Pedig János végrehajthatást szenvedő illetve ennek örökösei elleni 134 ft tökéketelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a (n.-mihályi kir. járásbiróság) területén lévő Sztára község határába fekvő sztárai 51. sz. tjkvben A 1. sor 54 hr. sz. alatt felvett, Paulocsák Pedig János tulajdonánál jegyzett ingatlanra és a sztárai 144. sz. tjkvben A 1. 2—12. sor 181., 244., 409., 484., 534., 595., 731., 771., 902., 918 és 1060. hr. számok alatt felvett ingatlanokból B. 8. alatt ugyancsak Paulocsák Pedig János tulajdonánál jegyzett jutalékra az árverést és pedig a sztárai 51. sz. tjkvre vonatkozólag 218 forint és a sztárai 144. sz. tjkvre vonatkozólag 91 forint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi márczius hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor Sztára község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatn fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a sztárai 51. sz. tjkvre vonatkozólag 22 forintot a sztárai 144. sz. tjkvre vonatkozólag pedig 9 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-mihályi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságánál, 1892. évi november hó 16-ik napján.

Roskovics, kir. aljbiró.

Tk. 2108/92. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbiróság mint tkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajthatónak Kocsol István végrehajthatást szenvedő elleni 67 frt tökéketelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvszék (a tokaji kir. járásbiróság) területén lévő V.-Ujfalu község határában fekvő a vámos-ujfalusi 248., 249., 250. és 251. számú tjkvben 526. 504. 408. és 418. hr. sz. alatt felvett ingatlanokból Kocsol István végrehajthatást szenvedett fele részben illető jutalékra és pedig: a 248. sz. tjkönyvben 526. hr. szám alatt felvett ingatlanra 260 forint, a 249. sz. tjkönyvben 504 hr. sz. alatt felvett ingatlanra 300 frt, a 250. sz. tjkönyvben 408. hr. sz. a felvett ingatlanra 310 frt és a 151. sz. tjkönyvben 418 hr. sz. alatt fogtalt ingatlanra az árverést 162 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi márczius hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor V.-Ujfalu község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 26 ft 30 frtot, és 31 frt és 16 ft 21 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. törvény cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. jbiróság, mint tkkvi hatóságánál 1892. évi december hó 2-ik napján.

Lácay, kir. jbiró.

Tk. 3166./1892. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbiróság mint tkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajthatónak Lány-Mária Gál Dánielné végrehajthatást szenvedő elleni 77 frt 1/2 kr. tökéketelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a (tokaji kir. járásbiróság) területén lévő E.-Bénye nagy községében fekvő az e.-bényei 671. sz. tjkönyvben A + 457. hr. sz. alatt felvett belsőség és 178. ö i. sz. házból Lányi Mária, Gál Dánielné végrehajthatást szenvedett, illető fele jutalékára 160 frt, az e.-bényei 1345. sz. tjkönyvben A 741. hr. sz. alatt Lányi Mária Gál Dánielné tulajdonánál írott »nagy mulató« szőlőre 842 frt, s végre az e.-bényei 1121. sz. tjkönyvben A I. 456/b. hr. sz. alatt ugyancsak fent nevezett végrehajthatást szenvedett tulajdonánál írott ingatlanra az árverést 20 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893-ik évi márczius hó 29-ik napján d. e. 10 órakor E.-Bénye község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 16 frtot, 48 frt 20 krt, és 2 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8 ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságánál Tokajban 1892. évi december hó 22. napján.

Lácay, kir. jbiró.

MEGHIVÁS.

A tállyai népbank mint szövetkezet

f. év márczius hó 13-án d. e. 9 órakor
a tállyai olvasó-egyesület termében

KÖZGYŰLÉST

tartand, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

Elintézendő tárgyak:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tagu bizottság megválasztása.
2. Az igazgatóság jelentése az 1892-ik évi üzleteredményről, valamint a zárszámadás és mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése a számadások és mérleg megvizsgálásáról és ezzel kapcsolatban az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentvényeinek megadása.
4. A tiszta jövedelemnek mikénti felosztása.
5. Az 1893. évi költségvetés megállapítása.
6. Havi törzsbetétikkel késedelemben lévő tagok névsorának bemutatása.
7. Az alapszabályok értelmében netaláni indítványok tárgyalása.
8. Sorsolás utján kilépett 4 igazgatósági tagnak választása.

Tállyán, 1893. február hó 21.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Hirdetmény.

Felső-Regmecz községre vonatkozó és Rát-kay Sámuel, valamint neje Dobos Ilona ingatlanait tárgyzó 29, 78. és 79. számú elveszett telekjegyzőkönyveknek az 1880. évi 18058. számú igazságügyministeri rendelet értelmében elrendelt pótlása tárgyában a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint ezen elveszett telekjegyzőkönyvek tervezete a kaszai volt cs. kir. országos törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1860. évi augusztus 15-én kiadott és hitelesített másolatok alapján elkészítettén, azok ezen törvényszék mint telekkönyvi hatóság telekkönyvi irodájában közzétették, hol a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

Egyidejűleg e helyütt mindazokat, kik ezen tervezetekben bejegyzett ingatlanokra vonatkozólag ezen hirdetmény hatályossága kezdetének napja előtt szerzett tulajdonzalog vagy haszonbéri jognál fogva akár a fekvőségek megjelölése, akár a telekkönyvi jószágtesteknek összeállítására, vagy a bejegyzett birtokviszonyok kinyomozására tekintetben a tervezetekben valamely igazítást, kiegészítést, lejegyzést vagy átjegyzést igényelhetni vélnék, felszólítja, miszerint ebbeli igényeiket az ezennel meghatározott **1893. évi április hó 30. (harminezadik) napjáig** ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál annál inkább jelentsék be, minthogy különben ezen igények oly harmadik személyek kárára, kik ezen hirdetmény hatályossága kezdetének napjától fogva ezen tervezetekből kipótolott telekjegyzőkönyvekben foglalt bejegyzések alapján további nyilvánkönyvi jogokat jóhiszeműen szereznek, többé nem érvényesíthetők.

Továbbá mindazon hitelezőket, kik ezen tervezetekben bejegyzett fekvőségekre elsőbbségi jogokat vagy már nyertek, vagy pedig ezen hirdetmény hatályossága kezdetének napjáig netalán még nyernének, szintén felhívja, miszerint követeleiket ezen tervezetek alapján készitendő telekjegyzőkönyvekbe leendő bekebelezése végett a fentebb kitett határidőig szintén ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben a korábban nyert elsőbbséget elvesztik, holott kellő bejelentés mellett a hirdetmény hatályosságának kezdetéig nyert elsőbbségi jogaik ezen telekkönyvi jószágtestekre az ezen naptól fogva tulajdoni vagy zálogjogot nyert szerzők vagy jelzalogos hitelezők irányában is fennmaradnak.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1893. évi február hó 14-én.

Képes Gyula,
kir. törvényszéki bíró.

Tk. 484. sz. 93.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolci takaréki egyesület végrehajtónak Sovári Józsefné Német Zsófia végrehajtást szenvedett elleni 1083 frt 16 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi a kir. járásbíró területén lévő Hoporty község határában fekvő a hoportyi 219. tjkvben 351/7 és 354/42 hr. sz. valamint a hoportyi 244. tjkvben 354/68. 354/69. hr. sz. a. foglalt ingatlanból Sovári Józsefné Német Zsófia tulajdonát tevő birtok illetősége együttesen az árverést 1075 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi márczius hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Hoporty község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 107 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333- sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1893. évi február 8.

Kiss György, kir. albiró.

Tk. 5463. sz./892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szendrei János végrehajtónak Molnár Imre, mint kiskoru Micskei János gondnoka végrehajtást szenvedett elleni 8 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő S.-Patak város és határában fekvő a s.-pataki 2284. sz. tjkvben foglalt 6277. 6278. 7062/b 7931/a 8272/b hr. sz. bel- és külbitokból és 88. ö. i. sz. házból kiskoru Micskei Jánost illető jutaléokra az árverést 344 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi márczius hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Sárospatakon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 34 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333- sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi december hó 31-ik napján.

Képes Gyula, kir. törvényszéki bíró.

450/93. polg. sz.

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy mindazok, a kik az alább elsorolt, ugymint: Garai József és Kobenhayer Mátvás által Fendrejovszky Ferencz hagyatéka javára letett 210 frt, Stépán Vincze által Weinberger Benjámín tömege javára letett 19 frt 21 1/2 kr., Kacs Már Mihály által 8 frt tőke után Micsányik Mária és Erzsébet javára befizetett kamat 1 frt 01 kr., Nyomárkay József tömege javára a nagy mihályi volt cs. kir. szolgabíróshoz letett 21 frt 13 kr. báró Luzsénszky János tömege részére Radványi János által letett 30 frt 19 1/2 kr. Kevics András, másként Kavely Balova Anna, Bardiovzski György és Várehovszkitól elvett összeg mint bünyel 11 frt 71 kr., Lyto András részére Rosenblüth Mózes által bánatpénz címén letett 19 frt 49 kr. összeg és az ezen összegek után 1873. évtől számított takarékpénztári kamatokhoz bármilyen címen jogot támasztanak azoknak javukra leendő kiutalását, ahhoz való tulajdoni igényük igazolása mellett jelen hirdetmény közzétételétől számított egy évi határidő alatt ezen királyi törvényszéknél kérelmezzék, mert e határidő eltelte után a kérdéses összegek a királyi államkincstár részére fognak kiutaltatni.

S. A.-Ujhelyben, a kir. törvényszéknek 1893. évi január hó 20-án tartott üléséből.

Seyfried József, Dr. **Várady Sándor,**
elnök. jegyző.

Tk. 3100 sz./1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtónak Latir Leib és neje végrehajtást szenvedett elleni 172 frt 70 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró) területén lévő Tarcal községében fekvő a tarcali 489. sz. tjkvben A + 615 hr. sz. alatt Latir Leibes és neje Schiff Julianna tulajdonát irott belsősége és 493. ö. i. sz. háza 448 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. márczius hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Tarcal község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladotni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42-ik szakaszában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333- szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a kir. járásbíró, mint tkkönyvi hatóságnál Tokajban, 1892. évi december hó 26. napján.

Lácay, kir. jbró

Csak az illető, a ki bevásárlásnál a „Horgony” gyárjegyre ügyel, biztos lehet, hogy nem kapott értéktelen utánzást. — A

Pain-Expeller

„Horgony”-al* legjobb eredménnyel alkalmazható csúsz, hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csipő-fájdalmak, tagzsárgatás és meghűlések ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájdalom enyhülésére. Minden üveg a gyárjegygyel, a

„HORGONYNYAL”
el van látva és ez után könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitűnő házszer majdnem minden gyógyszerárban 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

valódi.

4—500 m. mázsa

egészséges tölgymakkot jutányos áron elad a fűzér-radványi urad. erdőhivatal Fűzér, u. p. Abauj-Komlós.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Kazinczy-utcza 514. számú házban egy a szükséges gépekkel teljesen felszerelt

harisnya-kötődét

rendeztem be, hol is e szakba vágó mindennemű rendelményeket, ugyszintén elkoptatott harisnyák fejelését is elvállalok és pontosan, a legjutányosabb áron eszközölöm. Kész harisnyák mindennemű minőségben és nagyságban kaphatók.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

özv. **Schön Izidorné.**

EGY TIZENEGY SOROS VETŐ-GÉP és több rendbeli gazdasági eszközök, u. m. szekér, eke, borona stb. jutányos áron eladó **Kiss J. Gyulánál** Szolnocsán.

MEGHIVÁS
a
SZEGI GŐZMALOM
RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNAK
S.-A.-UJHELYBEN

1893. márczius 26-án d. e. 10 órákor
a zempléni kerületi kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlési elnök megválasztása.
2. Az igazgatóság üzleti jelentésének tárgyalása.
3. A felügyelő bizottság jelentésének előterjesztése.
4. A mérleg megállapítása.
5. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére megadandó felmentési határozat.
6. Határozat osztalék fizetése iránt.
7. Az alapszabályok 22-ik §-a értelmében egy főigazgató és 3 igazgatósági tagnak megválasztása.
8. Az alapszabályok 50-ik §-a értelmében a felügyelő-bizottság 3 rendes és 1 póttagjának megválasztása.
9. A felügyelő-bizottság 1893, 1894. és 1895-ik évi járandóságának megállapítása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1893. február 16-án.

2-2

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból.

§ 9. §. A közgyűlés áll azon részvényesekből, kik a közgyűlés előtti időben részvényeiket az igazgatóságnál ellennyugta és szavazati jegy mellett letéteményezték.

Felső-bodrogi vízszabályozó társulat igazgatósága.

131/93. sz.

Meghívó

a Töke-Terebesen 1893. márczius hó 7-én d. e. 1/2 11 órákor
a Casinó helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre.

Tárgya:

Az eddig fenálló és a 1892. október 13-án tartott közgyűlés által megszavazott kölcsön convertálás utján való felvételére két tag felhatalmazása, valamint egyéb a convertáláshoz szükséges határozatok kimondása.

Budapest, 1893. február 18-án.

Gróf Andrássy Aladár,

társulati elnök.

236/1893. m. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Zempléni kerület közgyűlésének 1893. évi január hó 9-én tartott üléséből. 18/89. kb. sz. a. hozott határozata s az alispánnak 1893. február 6-án 2265-2506. sz. a. kelt intézkedése értelmében a Zempléni kerületén az alább felsorolt trvh. közutakra az 1893-1894-ik években szükséges kavicsfedanyag szállításának és előállításának biztosítása iránt 1893-ik évi márczius hó 6-án (hatodikán) Zempléni kerületi székhatározatánál, annak nagytermében d. e. 10 órákor szóbeli és zárt írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás megtartása hirdettetik.

A szóbeli versenytárgyalás a zárt írásbeli versenytárgyalás előtt közvetlenül tartatik meg.

Az írásbeli ajánlatok a versenytárgyalás napjáiig Zempléni kerületi alispánjához címezve, vagy a kitűzött határnapon a versenytárgyalási bizottság kezeihez 9-10 óra között nyújtandók be, mindenesetre azonban a szóbeli versenytárgyalás megtartása előtt, mint a később beérkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az írásbeli ajánlatokban kiteendő, hogy a 2 évi vállalat egyenként és összesen mily összegért és mily egységár mellett fogantatosítatik.

Az ajánlatok az alább felsorolt összes közutakra vagy külön-külön egyes közutra, avagy a közut egyes szakaszára is benyújthatók.

Az ajánlatokhoz a költségvetési összeg 5%-a készpénzben vagy értékpapírban mint bányapénz csatolandó, továbbá, ha a költségvetésben felvett köntől eltérő köre történik az ajánlat, egy lepecsételt zacskóban csatolandó azon kö- vagy kavics-mintát, melyet vállalkozó szállítani ajánlkozik, természetesen az ajánlatba beirandó, hogy az egyes köntemeket vagy kavicsot mely utszakaszra és honnan—meddig akarja szállítani.

Ha valamely közut-szakaszra valamely község mint erkölcsi testület reflektál, akkor az ajánlat mellé a bányapénz csatolása nem szükséges. A községek, mint erkölcsi testületek más vállalkozók fölött előnyvel bírnak; ki vannak azonban azon községek zárva, melyek vállalkozói kötelezettségüknek az 1891-92. években eleget nem tettek.

Az árlejtés alapjául szolgáló kavicsfelosztási kimutatások, a részletes szállítási feltételek s egyéb adatok a zempléni kerületi m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők, a hol is a kívánt felvilágosítások megadatnak.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulbatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi

tisztított 19-24

májolaj

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint, egy üveg fehér 1 ft 50 kr. és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

S.-a.-Ujhelyben: csak Éllássy E., Budal Ákos és Kincsesy P. urak gyógyszerárában.

Főraktár és főelárúsítás az osztr.-magyar monarchia részére: Maager Vilmos, Bécs. III/3., Heumarkt 3.

HIRDETÉS.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy a

„Koronához“ czimzett szállodát

Csernyiczky Mihály volt bérlőtől átvevén, azt a mai kor igényeinek megfelelőleg csinos és kényelmes lakszobák, meg tágas értekezleti helyiségekkel berendeztük, hol egyszersmind kitűnő izletes magyar konyha és természetes finom italok, valamint pontos kiszolgálattól gondoskodva lesz.

Bankettek rendezése és abbonensek előnyös föltételek mellett elvállaltatnak.

A nagyérdemű közönség minél számosabb látogatását és becses pártfogását kérve, vagyunk

kitűnő tisztelettel

Abonyi D. Mór és veje.

10-

Sorszám	A közut megnevezése	Kilométer.		A kavics-priszmák száma	Költség	
		től	ig		ft	kr
1	Szerencs-tályai törvényh. közut	6	8 171	65	292	50
2	Mád-szántói „ „	0	13 008	255	1357	50
3	S.-A. Ujhely-kassai „ „	0	13 250	575	4370	—
4	Borsi-czéke-abarai „ „	0	22 00	475	2562	50
5	Széphalom-regmecz-mihalyi „ „	0	7 000	155	930	—
6	Mihalyi-kázmér-sz.-ujfalu „ „	0	13 700	255	1385	70
7	Szomotor-czigándi „ „	0	14 000	290	2266	25
8	Sztropkó-havaj-olyka-radványi „ „	29	38 000	240	1070	56
9	Homonna-szinna-baligródi „ „	0	11 000	250	1175	—
Összesen . . .		—	—	2560	15410	01

Zempléni kerületi m. kir. államépítészeti hivatal.

Sátorajja-Ujhely, 1893. február hó 17-én.

A hivatal főnöke helyett:

Hvozdovics Antal,
kir. mérnök.